

Edebiyat Defteri

-Sude Nur Haylazca- -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
4 Kasım 2020 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Bir kadın ölüyor(notasız şarkılar söylüyorum)

geçtim
kötü kaderin içinden
şansın kenarından

acılar iz sürdü
bebeğinde gözlerimin

diledim
ölmüş olmayı kaç kez
olmuyormuş istemekle

geç mi kaldım

vurulduğum silahların adı yok

damla
damla
şap
düş
yere
sevgi

el gülerken gördü
ya sen

o kadar yakınken ağlama duvarıma
azıcıkta mı okşamadı ellerin
boşluğumu

ak içime
damla
damla
düşme
incinir kirpikler

içimde bir senfoni
notasız
şarkılar söylüyorum

bir beyazlık ölüyor içimde
siyah gömülüyorum kazılan çukura
o yolculuk ki hep korkuttu
beni, nasıl bir cesaretle içine alıyor

sus
seyret
biçilen ömrün bedeli ödendi
yaşanmayan sevdaların da

lanet olası şeytan kurcalıyor kurt girmiş beynimi

ak
damla
ak
yanaklarımda tuzun kurusun, toplarım uyanamadığımda sabaha

tepemde buz gibi
sinsi bir güreleme
hayat, sana yenilen beden kurusun

ve kör kuyu
cesareti olan mı atlar senden içeri
kim bulur dibini

kim asılı kalır ben gibi

bir kuş kanatlanır yüreğimden
kırın olmazsa kanadını
semada sürülür izi

bir ırmak çıplak
akıyor boylu boyunca
içinde kuğu seli

bitti

biçildik

kefenle

dikiş tutmaz yaran
ağırlık sol yanımda

bir kadın soğukta
yürüyor
hazana
küllerini avuçluyor

kedi beyaz mı
tırmalarken kapanı

tuzak kanıyor

han hoş
yolcu tımarlıyor hancıyı
sürükleniyor yollar
boş

koş
içimde bir kadın ölüyor...

notasız şarkılar söylüyorum, hiddetle...

Sude Nur Haylazca

Avusturya/Linz

haylazca kalem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29558/bir-kadin-oluyor-notasiz-sarkilar-soyluyorum.html>

Ay Serer

serer ay'ın hüznü yatağımız, gecenin ayaklarına

gizlenir
küskün sevişmeler ttsl karanlıkların tlden ardağına

dolana dolana hlyalarımıza
bir eksilir
bir de oğalırız
kendi kendimizle
kendi içimizde

düşeriz yıldız yıldız anılar dehlizine

açılınca güneş
kalır ryan katıklarımız
asılırız
günün kordan saçaklarında..!

Sude Nur Haylazca

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29681/ay-serer.html>

Boşluğundayım

hülyam
candamarım
akar ateşten peteklerine baldan ırmaklarım

aybalam
süzülür ay`a hüznü kanatlarım

çarpar göğüs kafesime hicran yıldızların

iğne iğne örülmüş kangren kaderimiz

boşluğundayım

can sevgilim
döşenir eşiğine yanık aşk taşlarım

geçerken gecenin sihrinden
avuntularımızdır
salınan, hayali çardağımızda

yak eflatun mumları
büyüdükçe gölgelerimiz
düşelim biz, yayılan gül kokusuyla
yanak yanağa

hasedinden
inlerken yer ile gök
bu ruh sana köle
ve de kul

ya habibi
sen
başımdaki taç
gönlümdeki azaba ilaç

dokun yüreğine
ki
dönsün şimsek bakışlarım buğulu bakışlarına
ve çarpsin bulutlarına
yağsın artık yağmurların çatlamış dudaklarıma

Sude Nur Haylazca
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29848/boslugundayim.html>

Bir çift el

ıslanmışız

bir çift el
silerken pencerenin buğusunu
büyür gölgesi ayak uçlarında

biter yalnızlık
ışıldar ay hüznün üzerinde

bir hayal süsler salonun duvarlarını
bir el resmini çizer geçmişin
bir el de siler
sonra
atar
şöminenin ateşine yangınlarını

ve bunlar salondakiler
ya ötekiler...

ve geceler anlar mı
salarken zehirli sessizliğini üzerimize
gömülür korkuyla aç yanlarımız karanlıklarına

Sude Nur Haylazca

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30042/bir-cift-el.html>

Güne (b)üzüldük

gün geceden düştü
nazlı nazlı,
ayın yüzü
açınca karanlıkları
utandı gölgelerimiz

üryandık
dönünce devri alem
geçmişe,
yıldızlar ağladı
kayan izlerimize

mor rüyaların izi kaldı
uykudan düşünce,
diş izleri utandı
çıplak kalınca güne
soyunmuştu ten eflatuna
örtmeyince üşüdük
üzerimizi karanlıklar

seyre daldı evren
aşkın gün yüzünü
ic çeke çeke
görünce yansıyan yanlarımızı
aynanın kuytularında
diz üstü güne b-üzüldük

---

haylazca düşler eflatuna büründüğünde

Sude Nur Haylazca

www.halazca.net
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30168/gune-b-uzulduk.html>

•••

olmadı
benim
hiç
kum saatim
aşka
kuracak

Sude Nur Haylazca

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30349/.html>

Beklenen

dönemedim
varamadığımız yerlerden
hala orada
safağa hastayım

geçtim gündüzü
ve geceyi
başladı
geri sayım
hala burada
gelmediğin o yerde
kuşatmasındayım koyu karanlığın

meğer;
beklemek delilikmiş
olursa bir bekleyen
gelmiyormuş beklenen

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30455/beklenen.html>

Şiir zamanı

işte yüreğim
şimdi şiir zamanı
yak içindeki bütün taşları
g
e
ç
o
n
l
a
r
l
sen temiz kal
yıkasın gözyaşların mısraları
aşk
kirli
olmadı
hiç bir vakit
bırak yok bilsinler
gök ile yerin kor vuslatini..!

Sude Nur Haylazca

not; koca yangınların külleriyle yazıldı...
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30596/siir-zamani.html>

Çevir küle kor yanışlarımı

çevir küle kor yanışlarımı
nemlenmeden fitili hasretin
ateşle yüreğimdeki yitik seni
devrilsin gözlerim musalla taşına
olmayacaksan eskisi gibi
damarlarıma sarılan köklerini al
akıt kana vuran zehrini
öldür beni öldür de öyle al

göğün lacivert gözlerinde
düşer üzerime bulutlar
dağılım sırlıklam
yıldızlar darıldı darılalı
alnına düşen ay hilal
feri çalınmış gözlerinde,
salınan güzel ben değilim

şarap kızılı sarhoşluğunda
gül dudaklarıma bulaşmış
ıslaklığın çoktan kurudu
cılalı gülüşün dokundu yalanlara,
incindim yasaklığıma
çekeceksen çek silahını
v u r dibe vurmuş hasreti kollarından
yağlı kurşunlarınla düş hedefine
nasılsa kanaya kanaya öleceğim

soldurdun gözlerimdeki ferî
gurbetin beton soğukluğuna
gömdüğün yaralı ceylandım

fabrika bacalarından semaya karışan
kirli bulut yükü değildir yüreğim
karışamaz kirli izler bulutsu gözlerime
yoğrulmuş hamurum şefkatin kollarında
kalamam sende saftır düşlerim

kacak aşkların izinde koşacaksan
sarsacaksan gün görmemiş ömrümü
bekleteceksen asırlar boyu
zincirliyeceksen kör zindanlara,
z e h i r l e y e c e k s e n
gönül bağımnda yeşeren baharı
açmasın avuçlarında can çiçeğim
can suyum olma ! kuru ırmaklarında

yağar gözlerim kor kor üzerine
dokunamam yanarım, biterim sende
kıyamam katıksız sevgime

bilirim ki satıldım süslü tezgahlarında
titremedi hiç ne elin ne de yüreğin
değerken aşk kokan dallarıma
sürüklerken saf yüreğimi kıyılarına
kör müydü merhametin

bakma buğulu gözlerime
her derde azık etmişsin acıyan yanlarımı

göz izlerim eskimiş yüzünde
dönüpte yüzümü bakamam
infilak eder yüreğim
ç e k paslı hançerini v u r
sapla sen saklı bağıma
nasılsa aşmış hükmün dağları

gönül gözümü körelten kalles tuzaklar
mızrak ucu sinan zehir saklıyken
ok kirpiklerimde etime değse de yangınlarım
vuramam sırtından, düşmem kalles bataklıklara
yüzünü dönüp gidişin umarsız, kurşun sıkamam

inimde sakladığım mor bulutlara dokunma
ukala gülüşlerin değmesin kulaklarıma
kara gözlüm deme bana bir daha
siyaha vurmuş gözlerime bakma
yemine bulaştırma ak umutlarımı
cek kalemini ve yaz fermanı, a c ı m a
kur idam sehpasını, at ateşe ferî çalınmış aşkı

beyaz tüle sarılan buzdan heykele döndü bedenim
yağlı urganı dolayıp boynuma ipimi çekeceğim
kor mürekkebimi kefenleyip kendimle gömeceğim
vur askı gözlerinden acıma sen kokan baharıma
nasılsa senle de sensiz de öleceğim! ! !

Sude Nur Haylazca[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30713/cevir-kule-kor-yanislarimi.html>

Mayın döşeli yarım

adamım benim
mayın döşeli yarım

kim bilir
hangi adımında patlayacaksın

sıçrayacak sevdam
dağıtacak yüzümü gözümü
şarapnel parçaların

vuracak hoyratlığıyla, kurşun hızı
gelişin ve gidişin..!

Sude Nur Haylazca [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30950/mayin-doseli-yarim.html>

Alıklar

akıyor aklın suyu
sinmeyen mısralara

çıkardıkça dilini eşsiz imgeler
yırtınıyor bazı alıklar

uzanmış inine
törpülüyor
uzun burnunu tilki sanıklar

çizerken
kavisler boş bir olukta
düşüyor
pisliğe başı hoş ç/aylaklar

Sude Nur Haylazca

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31056/aliklar.html>

Düş düşe üşüdük

ateş ile barut gibiydik
yanan gecede

ne sen infilak edip
günahların koynuna girdin
ne de ben
düşürüp küle alevlerimi
masumluğumu yitirdim

mumyalanmış aşklarda
boynu bükük bakışlarda
in/cin/dik

ağlayan masalsı gözlerinde
düş/tük düş/e düş/e
özgürlüğe üşüdük

Sude Nur Haylazca

www.haylazca.net [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31158/dus-duse-usuduk.html>

U  u r u m

tırmalıyor gözlerimi
u  u r u m l a r
dört bir yanımı sarmış bukalemunlar

d ü Ő e r i m
ahtapot kollarına dünyanın
ü Ő ü Ő r kurtlar kuşlar

bir ben varım yanıbaşımda
son bir duayla el açmış semaya
bir başıma
bir başına

defnedilecek d ü Ő l e r i taşırım sırtımda..!

Sude Nur Haylazca
Avusturya/Linz
Haylaz kalem
[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31306/u-c-u-r-u-m.html>

Haylazca bir dñş

soluksuz sokaklarda iz dñşümü gölgelerin
baykuşların pusuya yattığı kuytular
ormanın yeşil gözlerinde kaybolur
ellerimle parçaladığım bulutların,
cözülür şimşek bakışlarımda
kirpiklerim uzar kirpiklerine

kanat çırpınışlarım zirvelere

uzandım boşluğuna
tutundum ebemkuşağına
sallandım bir o yana bir bu yana
güneşi öpecektim dudaklarından[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31410/haylazca-bir-dus.html>

Gel/git

[italik]
kaçınıcı
sarhoşluğunda aşk
kırmızı
şarap tadı dudakların
öpsem, uyanacakların
eflatun sevişmelerin koynuna
devrileceğiz

kurumamışken
teri günahların
çekip kapıyı gideceksin
solacak tenim

vuslata
dayadığım merdiven
sallanırken mor boşlukta
bir daha ki sarhoşluğunu
bekleyeceğim

taşacak
sabrın bir gün yine
anason kokulu şişelerin
dibini bulduğunda

kosacakların
yasaklı kollarıma
hırpalayacaksın ruhumu
medcezirleriyle

...
gel git, gel git
git...gel/me...

Sude Nur Haylazca

www.haylazca.net [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31545/gel-git.html>

Düşüm

[italik] ufuğu araladım
geceyi yağmaladım
günü paraladım
yoktun
ağladım

yüreğimi yardım
orada uykudaydın

düğümlendim
yutkundum da
hıçkıramadım

düşümdün
uyandırmaya kıyamazdım...

Sude Nur Haylazca [/italik] [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31700/dusum.html>

Güneşim

[italik]

ben güneşim
yandıkça yaşıyorum

ödünç ışığım ay`a
döndükçe dünya
aşk ile taşıyorum

dönük yüzünde
soğuk olsa da hasretim
ben bir senle
bir de benle
sevdami mahşere taşıyorum...

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31809/gunesim.html>

Dağılışıım

[italik] zerre zerre ızdırıp
düşerdi
siyah bir kasnaktan
nakış nakış
işlerdi içime göçlerim
iğne iğne
pas tutmuş yalnızlığımla
s u s a r d ı m

g ö ç e r d i m
başka bir mevsimin hazanına
matemler ağlardı bana
serce uçuşlarımda
buz dağları çarpınca
gögüs kafesime
kırılırdı kanatlarım
s u s a r d ı m

d ü ş e r d i m
mahşerin orta yerine
yakarken sinemi
alev alev anılar
kül kül savrulurdum
s u s a r d ı m

k ı r ı l ı r d ı m
yalancı sevdalar dizilirdi
engelli yollarıma
laf olsun diye mi sevilirdim
inadına severdim oysaki
asi damarım çatırdardı
gözlerimde volkanlar patlardı
s u s m a z d ı m / a ğ l a r d ı m

Sude Nur Haylazca
Avusturya/Linz [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31919/d-a-g-i-l-i-s-l-a-r-i-m.html>

Cemre aşka düş/tü

[italik] gök gülümsedi yıldız yüreğinden
yeryüzünü sardı sıcacık bir bakış
ışıldayarak düştü sema üzerine
sarmaladı bulut elleriyle toprağı

cemre düştü ana rahmine aşkın
bahar kucakladı tam ortasından
sevdanın yalpalayan kollarından
tuttu sımsıkı, silkelendi evren

güneş tuttu filizlenen sevgiyi
susadığında yağmura bıraktı
çağlayanların yatağına düştü
büyüdü doğanın kucağında aşk [/italik]

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32060/cemre-aska-dus-tu.html>

Hülyam

[italik] çöktüğünde üstüme gece
alıp hülyalarımı koynuma
uçardım

cözülürdü kanatlarım
düşerdim

bir yıldız uçurtma olurdu
tutardım gözlerimle ateşten ipini

duymasın diye kimse
usulca
alıp seni yorganımın altına
sevişirdim

sonra;
ağarırdı
oyun bozan gün
ilmek ilmek sökölüp
dolardı odama

uyur muyum sensiz
yakardım yatağımı

ağlardım bir de hülyam...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32161/hulyam.html>

Aşkın yaramaz çocuğu

[italik]

izin vermiyor yüreğim
sen gibi
ikide bir çekip gitmelere

bu aşkın yaramaz çocuğusun
sever
oynar
kırar
dönüp sırtını
ayırdığın parçalara bakmadan
gidebilirsin

can-ın ister de
dönersen
ben kırıldığım noktadayım
sarmalarım geriye yaralarımı

çünkü sen
bu aşkın haylaz çocuğu
su almaz gemisi
yara almaz yansı

hep bir diken bulunur sende
büyük bir iştahla
kanatmak için düşlerimi

dedim ya
sen bu aşkta gül-en yansın

gül yapraklarım hırpalanmış
ellerinde
buz gibi
zalim bir mevsime savrulurken
sürgün edersin ağlayan yanı

sen ben de kabuk bağlamaz yara
dur
incitme daha fazla
düşerim uçurumlara
yüreğimde sen..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32266/askin-yaramaz-cocugu.html>

Bir mayıs günü

bilmezdin
nasıl bir işgal altındaydı, bir mayıs günü yüreğim
mitinge düsmüş her bir jop darbesinde sürünmekteydi sen diye hücrelerim

"sevmek için çok geç, ölmek için çok erken" diyordu Sadri Alışık bir filminde
nasılda takılmıştım o söze
nasılda hayıflanmıştım geç kalınan herşeye

sanırsınki sen
şöyle aniden köşe başından çıkan...

dökülüyorsun imge imge gözlerimden arnavut kaldırımlarına
ve bilmelisin ki
onlar bizim ıslaklığımız
ağır yük mirasyedilerimize nadide yürek yangınlarımız

isyankar sokakların garip çocuklarıyız
ve
sensizlik sahipsizlik

vurur dehşetle kalbimi kavuşmanın hayalı bile

biraktım ne çok şey kaldırımlarına
ha kıydı ha kıyacak

attığın yangınlara kendi yüreğin ve gözlerinden kayan bir ben idi
kıydın ya
şahittin ya bir kavuşma sabahının sönmez alevlerine
düstüm içimdeki şenlikle tek mahşerime

çekince derin bir nefesle uzaklıkları
tükeniyor ciğerlerim
taşıyorsun dışıma
büyüyorsun nazlım büyüyorsun belenip nazende silamla

dar(ın)da(yım) gurbetim

dünya cüce avuçlarımda
düşünce sen gözlerimden tasalı yollara

ettim inşa içten içe duvarlarımı
uzanacak ellerin
tırmaladıkça küllerin, toz duman gönül bahçesi

kaypakça çekilirken adaletsizliğin ortasına
içine fide vermekteydi aşk sarmaşıklarım

olduğunda kıyamet yalnızlığım
sen idin kurtuluşum
elindeydim

kıvrılacak yer arayan yavru kedi gibiydim
sen benim soba kenarı sıcaklığımdın

emanet bir candı sona taşıdığım
girince dünyama sen
kıymete bindi soluyuşlarım
azdı hayat
taştı eflatuna kuruyan ırmaklarım

Sude Nur Haylazca

deli bir kalem...sudece

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32414/bir-mayis-gunu.html>

Yük

[italik] yağlı bir urgan olur aşk gönül bağımıza
sevabı da günahı da asılır kıldan ince boynumuza
tartsak eğrisinden ömrümüzü, yok ki terazisi
çatlar yürek dudaklarımız ağırlığında, dağlanır harında

körpe bedeninde karıncalar taşıdıkça en ağır yükü
dev gövdemize sığdıramadık ya tek hecede nadide bu yükü
yazık ki ne yazık insanoğlu konmuştu adımız oysaki... [/italik]

[italik] Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32633/yuk.html>

Ya dur ya da dur

[italik]

göz boyarken kalemin
ağudur kahrolası özün
garabet emsalin
tükürsem yüzüne, Hak`ka şükredek yüzüzlüğün

heybetli duruşumda letafetime bulaşma
methiyeler bekleme ardınısıra
Yüce Rab`bim alacak, göğe yükselen mazlum ahımı

an`larım talan, yezidliğinde
irdeledikçe karanlık mazini, ar`lanmadı pişkin gülüşün
ab-ı hayatın gözesinde beyhude yakarışların
deva bulmaz dert tüketecek ömrünü

günahkar dudaklarında zehir zıkkım şiirler,
kaçkın düşlerin irin
nur yüzlü hüriler bekleme lanetlenmiş haremine

küfür bilmezdi gül yüreğim,
gelmişin geçmişin sıraya dizildi
en soysuz küfürler düştü mısralarıma
utandı alfabem, büzüldü harflerim

asaletsizliğin iz`i kaynar, zift karası yollarda
nasır tutmaz sancıyan yanlarım
başkaldırır delikanlı kinim, nemrut duruşuna
onurumdur zırhım, vuracak yüreksizliğini
sahte tahtının, sahte sultanını ara dur
irem bağlarının sarhoşluğunda...

kibrinin boşluğunda, yalanlarıyla oyaladığın çocuk gibi
bakma gözlerime, deliye vurmuş kanım
iffetsiz vukuatların bini aşmışken,
cam kırıkları arasında ezdiğin yüreklerden merhamet dilenme
astarın yüzü çoktan aştı, ya dur ya da dur orada
ayyuka çıkmış günahlarına kılıf arama !!!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32818/ya-dur-ya-da-dur.html>

Son Őir

bu sabah
düşünce gözlerime hayalin
açtın gül aynamda
serpildin gülizarımda

süzüldü ruhuma
güneş ile ayın şavkı

bu sana son Őirim ey sevgili
bir alevdim
düştümden kordan ummanına..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32925/son-siir.html>

Çok Mu İnsandık?

Hiç bir aşk terazisi tartmadı bizi
yaşayamadık delimi deli
tutunamadık hayata sıkı sıkı
adam gibi adam çıkmadı karşımıza
çok mu insandık
sevemedik adam akıllı

Bir bahar dalı, bir güz yaprağı gibiydik
aniden yeşerip çiçek veren
sonrasında güneşsiz sararan
yüreklerimiz vardı ya
ayak altında hışırıyla tuzla buz olan
çok mu insandık

Sarmalamadı bizi candan kollar
kırıldı umutlarımız
yıkıldık yol ortasında
anlamadı bizi hiç bir sevgili
yakalayamadık kıvamında aşkı

Kanayan yaralarımız vardı ya
çok mu insandık
akarken kanımız asi
hiç bir kan gurubundan aşk'a dahil değildik

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33049/cok-mu-insandik.html>

Yalnızlık

eskiden
korktuğum
sesler vardı

şimdi;
ensemde soluyan
nefesler var

Sude Nur Haylazca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33283/yalnizlik.html>

Dil

dikenlidir kesilesi dilim
en çok da kendi canımı yakar
gelen de bir giden de
sözlerim bir bana batar

yoktur örtecek yorganım
şiiirler serilir üzerime
ısıtamam yine de yalnızlığımı
yalancı sözlerle bile

o şiiirdir ki;
bazıları gül (s)açar
irin olur boşluklar
dikenini göğsüme batar

sığınırım sessizliğin gücüne...

uzanır kirli mi kirli eller
vurur yıkık bahtıma
yelpaze olur köleler
yalancı tahtlarına
her dem hazır nazırdır
el pençe dizili salyalı yalakalar

yenir yetim hakkım
ateşten parça olur ciğerlerim

siyahtan künyedir
boynumda asılı kimsesizliğim

çıkar yaydan imgeler
saplanır nemli kağıt üzerine
değer ok`u yüreğime
somutlaşır sırtkan silik kişilikler

yitirilmiştir artık masum düşler...!

Sude Nur Haylazca
haylazca bir kalem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33479/dil.html>

Hüznün örsünde bükülen an

[italik] kırılıyoruz
uzanamayınca
biz
bize

olmayınca
kenetli kollarımız

biliyorsun
ki
hırçınlığımız
ayrılıktandır

değerse
kor kanatları vuslatın
açılır güneşe kulaçlarımız

oy kan yağıyor gökten
kalınca ıssız çardağımız
damlıyor tüllerinden
avuçlarımıza

biliyorsun
ki
kıyamet biliriz
biz
bize
kavuşmayan kolları

oy bebeğimsin
yaslan göğsüme
ninni olsun kalbimin atışları

düşmesin göz yaşlarım
kirpiklerine

of hasretim bir gülüşüne
gül
yağar
sen gülünce
gökten üzerime

ah kaderimiz
kim kesti
birleşen yollarımızı

hangi hain vurdu
bükük
boyunlarımızı

biliyorsun
ki
kıyamıyorum
dağılıklarına
ve
hüznün örsünde
dağlanan akışlarına

ölürüm

içime batan bakışlarına

yakar
sırrım diken diken gecede

göm beni
her akşam
her sabah
gelip gectiğin yolların yamacına

bir
sağına
bak
bir de
soluna

dik gözlerini
sevdalı olduğum
göğün akışına

bir sen
bir ben
yürüyor
yalın ayak
zemheri ayazında

dön sen
kendi baharına

alamaz
hic bir mevsim
biz yetimi kollarına

Rabbimiz
ki
"O kuluna yeter"
en iyi
O
bilir kalplerimizi
vurur
bizi çöl ortasına

ya medet
çatlasın yürek dudaklarımız
dökülsün pul pul derimiz
mahşer kapılarına

biliriz
ki
aşk
bizden öncede
yakandı

şükürler olsun ki
akıyor
göz pınarlarım
hem yazda
hem de kışta

süzülür
neşter yarası
işler
nakış nakış
gömülürken hasret sineye

bir gonca idim
açan semaya
kurudum
döküldüm

konduğumda
gurbetin susuz tasına

varamam sılama
kesilir yollar
bulurum teselli
Yar`in hasınla

iner melekler

yıkılır
evim
ocağım

bir ben mi
varım
kendi başıma

dökülen yastığa inci tanesi
temizlenir mi
içi
dışı
yakar heybesi

sırtladığımız hayatlara
isyan edip
deme sakın
bu neyin nesi

elbet bileni var

başımızda dönen felek

okunur kader künyesi

uyu
yüreğim
uyu

göçecek ömür

ardında bıraktıkların
ki
hazinendir
açılır kilidi
bir şafak vakti
ve
gömülür
en koyu karanlığına günahların cümlesi

bil ki
ne ise
mükafatın
serilir önüne

cehennemin en diplerinde
bir ateş
bekliyor
belki seni de...!

...O Rab ki bizi bir avuç topraktan yarattı

"hüznün örsünde büküldüğümüz an"

"O kuluna yeter ! ! !"

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33685/huznun-orsunde-bukulen-an.html>

Kim helal kıldı

[italik] yakılmadık sevdalar var dilimin ucunda
sere serpe çöl kumlarında yele verilmemiş

kaçıncı akrep, kaçıncı yelkovanla kaçır hayat
kaygılarımı gömebileceğim mezar henüz kazılmadı
yürürken adım adım ölüme
nemrut karasına yazılı sloganlar attım
lakin tutuklanmadım
göz altındayım

her soluğa biçilir günahlar, sevaplar
kırasım geldi, kaderin elini kolunu
suç sayılmadı bu, en illegal suç iken

köprüden geçene kadar el etek öpmedim
kaldım mı bir başıma parasız ve sevdasız

dökülmüş zift karası çizgiler alnıma
merhameti de, utanması da yok zalimin
yıkılmış gönül evimle
kör şefkatli ellerin işkencesindeyim

çocuktum pembe boyalıydı odam
saf hayallerime bulaşan bu uçuk renkti
yüzü kızarmadı hayatın, yüz yüze gelince
pembesi küllendi, tek buydu bedeli

tanıdıkça insanları, utandım insanlığımdan
karanlıkta tek mavi babamın gök gözleriydi
derinlerinde kaybolduğum, yağmur olduğum
derya yüreğine gömülüp, gurbetime ağladığım
ama mezarına gül koyamadığım

hem sustum hem de sustum...!

şovalyeler yoktu haksızlığa kılıç kuşanacak
kurbağayı öptüm, olmadı prens
yalanmış masalların hepsi

kaç kamçı şaplağı ömrüm var, onu da bilmiyorum
hangi aşk doğru yazıldı, hangi aşkın rengi pembede son buldu

kaç mısra yazsam anlatır aldatılmışlığımı
mürekkebim yeter mi, kancık ihanetlere
hangi meşale tutuşturacak şiirlerimi
hangi tozlu rafta saklı kitabım
çalınan yüreğimde
hangi şaire helal kılındı imgelerim

gökdelenler arasında kim Mecnun
susaya susaya kim kanadı aska
metropolün ortasında işveli işveli yürürken
hangimiz Leyla

kem gözlere kurşun dökülen güzellik nerde
hangi yiğit sevdası uğruna düşer kanlı burçlara
kibri helal kılmışken yüreğine
türkü mü yakacak sevgiliye

tutuşurken eteklerimiz her güzel yüze
hanginiz dağlara kafa tutar Ferhat gibi

bu nasıl kabustur Yarab,

herkes Mecnun
herkes Leyla
kim helal kıldı bize bu rolü !

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33907/kim-helal-kildi.html>

Fanice

[italik]
e z i l d i gövdem
çamurlu ellerinde hayatın
e s i ğ i n d e
kan kızılı hırsların

zıt mevsimler arasına
sıkıştırılmış
i k l i m gibiydim

y a ğ ı n c a
adı konmamış yağmurlar
ı s l a n ı n c a
ucuk kaçık düşlerim

ş a ş ı r m ı ş
zamanını medcezirler
b o ğ u l d u m
gel, gitlerinde

y o ğ r u l d u m
küfe durmuş renginde
i s t e m e d e n

k u ş a n ı n c a
en zorlu silahlarımı
y ı k ı l d ı m
ağırılığında gidişinin

s o r g u l a d ı m
yaşamı, çalmadan ecel kapıyı
kaldım mı, iğretili otu gibi
o r t a y e r d e

s a y d a m d ı m
ve soluktu rengim
ü r k e k t i m

a k t ı m
nehirler gibi hırçın
teselliler faydasız
harında alev alev kalbim

v u r u n c a
kıyısına hayatın
kurumadı ıslaklığım
değerken aşkın tenine
y a s a k l a r

g e c m e z k i
bu can, cananından
soluksuz aynalarda
dolanır cansız gölgeler
h a t ı r a l a r d a

d i r i l i ş e
el avuç açmak, çaresizce
d i l e n c i
ğ ü l ü s l e r i n e sığınmak
y a m a l ı yüreğimle

y a k a r
fani, faniyi
vefasız yüreğiyle
y a n a, y ı k ı l a
boş heveslerde
har eyler gönlünü
f a n i c e
bilinçsiz atar kendini
bu y a l a n c ı ateşe..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34078/f-a-n-i-c-e.html>

Kurşunlar tek bana

[italik]

Özgürlük anıtının önüne düşürdüm gözlerimi
gölgelerin geçtikçe izlerimden
sen istedin diye yakıyorum şiirlerimi

kıyıyorum adı sen konan yüreğime
kanıma vurmuş tiryakiliğinde, nikotin eksikliği titretiyor
buzdan heykele dönmüş bedenimi

sol yanıma düşüyor solmuş yapraklarım
kitaplarım çıkmadan tezgahlara
olağan üstü hal ilan ediyorum ülkemin sokaklarında

firari geçitlerde unutulmuş tarihe kibrit çakıyorum
ışık almaz geçmişime tüneller kazıyorum
iskeleti çıkmış cesetler eziyor yüreğimi

ışıkları kesilmiş şehrin gökdelenlerine diktim gözlerimi
dünyaya kafa tutan soğuk yüze bakıp bakıp
gözlerimle bulutları p a r ç a l ı y o r u m

acısı damağıma yapışmış satılmışlıkların
zift dökülmüş kaldırımlarında kirli adımların sesi

çığlık çığığa beyaz bir martının kanadında
acı fren sesleri, Asya`da talan göç misali

çelikten maskeler düşüyor Bağdat`ın burçlarına
h a k s ı z c a v e y ü z s ü z c e
donduran bir imge kazılıyor mazlumun avuçlarına..!

sınırı aşmış isyanlarda tepe taklak olmuş düşler
ağladıkça, taş kesiyor yürek sancım
tükürüyorum insanlığı unutmuş beton yüzlere..!

poyrazların savurduğu, kılıfı yırtılmış büyük yalanlar
piç kanunların hükmünü yitirmediği ülkede
kancık kamçılarının şapladığı her darbe namussuzca..!

bombalar yağıyor Hak`kın helal kıldığı topraklara
günaha yüzü değmemiş masumlar yüzüyor kan deryasında

ferman dinlemez dik durur başım

gözlerinin ta içine baka baka yüreksizlerin
sevdamin kırıntılarını topluyorum ıslığı çalınmış sokaklarda

asitli yağmurların temizleyemediği kan kokusu burnumda
afallıyorum, tökezliyorum, yanıyor içim
kimliğime el konmuş bu şehirde

izi sürülen kaçaklığımda, dağa kaldırdığım yanlarımı
bir kartalın gözlerinde çığlık çığığa semaya heba ediyorum

talana edilen ülkenin şaşkınlığında gök yarılıyor, üşüyor us`um
eşkiya konuyor adım, barut kokuyor kalem tutan ellerim

aldırma gözlerimin akında sarıya vurmuş hastalığıma
gönülden hükümlüyüm, helal kılındı nikahım toprağa

idam sehpasında okunsa da diğer adım
hayalim kol gezecek izinsiz sokaklarında

örme duvarlarını, soğuk savaş vuracak nasılsa
dağları deviren yaralar açılıyor, telaşlı bir cellatın pis kokan ellerinde

tarihe vurmuşken mührünü bir zulüm daha
merhametine kurşun sıkılmış vicdanlar kör gezdikçe
görmüyor say beni de, bir delik de ben açıyorum
kalbura dönmüş secereme, kayıtlara geçmiş nasılsa

ateşten inşa edilen hücrelerin vasıfsız işçisiyim
gönül evimde örüldü kordan örgülerin
çözüldükçe, yanıyor ruhum ve kül oluyor bedenim

dağılıp yüz bulmamış aşklarda, memleket kokulu sigaramı içiyorum
ciğerlerime hapsediyorum zehrini, dumanlı bir dağın eteğinde
memleket tadında çayımı yudumluyorum, gurbet kokuyor üstüm başım

aynaya düştükçe yarım, tuzla buz oluyor her yanım
ağlaya ağlaya beledim acıyan yanlarımı tozlu bir yolun başında
sallandıkça bu koca dünya boş beşik misali,
ninniler söylüyorum kendi kendime
avutamıyorum yılan gibi içimde kıvranan sancıyı,
k a t ı k s ı z a z ı ğ ı m

uzaktan uzağa saldım gün görmemiş gözlerimi,
kör vicdanların talan ettiği Irak`a bakıyorum
deryalar giriyor araya, kimyasal atık yüklü bulutları aralıyorum,
n e f e s s i z kalıyorum
ateşe verilmiş halkın sessiz çığlıkları deliyor kulaklarımı,
d a ğ ı l ı y o r b a ğ r ı m ı k o r l a r d a

titreyen ellerimden tutuyor bağı yaralı analar,
y a n ı y o r u m
bir devin dişleri arasında hakları çiğnenmiş çocuklar,
k a n d a m l ı y o r k ö r p e b e d e n l e r d e n ..!

bana helal kılınan ne varsa, bir uçurtmaya yükleyip,
salıyorum mahşere dönmüş semaya,
ufku çatırıyor dünyanın, dev pençelerinde
talan edilmiş Irak`a bakıyorum eşkiya yüreğimle

cephanemin dumanı burnunda, iki kurşun kalmış
e l d e a v u ç t a
sıkıyorum bir bana bir bana, tükenmiş insanlığın anısına
ağıtlar yakar kendini, bir Irak`a, bir sana

yakıyor bağırını toprak ana, telli duvaklı gelin oluyorum kara bağına..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34249/kursunlar-tek-bana.html>

Büyümüşüm

[italik]

küçükken
oyuncaklarım vardı
çalınan

meğer;
büyümüşüm
ağlarken kayıplarına

yerine aşk koydum

simdi;
sen
hiç
ağlama
kapılınca
gece sayıklamalarına...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34407/buyumusum.html>

Sanallaştık

[italik] yüz yüze
ur gibi en olmadık yerde biten
maskeler deri attı

fırlatılınca yüzümüze gözümüze
efelendik

efendileşemedik

düsürdüğümüzde öbür yanlarını
gülemedik
dost sandığımız aptal yanımıza
sızıldık

değişti
camı çerçevesi dünyanın
a l ı ş a m a d ı k
utandık tükürmeye bile
y ü z s ü z c e
kandırıldık bu yeni yüzle

konuştukça dili yüreklerimizin
s ı n a n d ı k

s ı n a y a m a d ı k
kaprissiz kapıldık paslı çengellere
yamuk oltalara
tutunduk cilvesine görkemli yalanların

en çok da çocuk iken insandık
utanmayıp kurttan kuştan köpekten
insancık-laştık

emekledik
büydük
emek verdik
büyüttük

tutup ucundan sallandırdık cihani

sanallaştık

...
kıskanıldık
kıskandık
dik duruşlara çamur atıp
yamulduk

özenip pürüslüğüne
dolandık yılanın sürünen, sürgüleyen diline
kopardık kıyameti
ulu orta heryerde pisledik
pişkinleştik

kadın olduk
dayanıp erkek milletine
yayıldık kaba koltukta
kamulaştık

arlanmadık, arlanamadık
kuma olup hemcinslerimize
çığırkanlık yaptık

erkek olduk
güle güle sarktık
kaldırım yosmalarına
acizce
asağladık
asağlandık

boşalttık zulamızda ne varsa

eledik içimizi
boş kalburun olmayan karelerinde
hiçliktik
hiçleştik
gocunmadık
yaraladık yaralarımızı
azdık
azdırdık

yarandık
kul olduk şeytana
renk vermeden yüzde gözde
diz dize biz bize
hayıflandık

maskelendik
maskeledik
maskeliydik

tükürdük
yaladık
yaladık
tükürdük

sildik
süpürdük
hortumladık
hortumlandık

mesken olduk bazı güle
bazı bülbüle
oldukça biz bize kahırlandık keşkelerle

olamadık bire bir birey
kamulaştık
genelleştik
enleştik
bozduk istisnaları genişledik

seçilemedik
seçemedik
ters düz
düz ters
günün ağartan yüzüyle cebelleştik

kazıdık
kazıldık
savurduk
savrulduk

çehresi uçmuş gölgeler gibi
dizildik sıra sıra

savaştık
kan içtik
kan içirdik

kendimizle barışmayı başaramadık..!

ede ede niyet
bozduk niyeti
yüz yüze
yüze yüze
aynı yüzler

kanayan kazanda
kazıyamadık karayı
erişemedik
yazılamadık beyazlar hanesine

....ne susmayı bildik ne susturmayı
biz bize bizdik
değişmez dik..!

olamaz mıydık ya bir gül yada bir diken... [/italik]

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34622/sanallastik.html>

İstanbul diye düşeyim kollarına

dök renklerini üzerime
sar dünyamı bir uçtan bir uca
fethim ol tek bende
yağmur sonrası kuşat beni
toprak kokusunda içime sinen
nefesim ol ak pak umutlarda

serilsin renklerim üzerine
bulaşayım koruna
fetihim ol tek benim
değmesin göz izine göz
düşmesin kirpiklerinden izimiz

İstanbul vursun göz izlerine
kara sevdada aksın kan izleri
cengaverce
dökülsün gölgelerimiz boğazına
serin sularında sarılayım
dolanayım kollarına
boğulayım bağrında
dokunuşunda gömüleyim
mavi sularına

dolayım her nefeste özünle
düğüm düğüm
yumruk yumruk olmadan bağrım
ses bulayım yüreğinde
kuşan kılıçları
karışsın kanın kanıma
ateş düşen tenimde
can bulayım hayalinde
düşeyim düşlerine
İstanbul ben
sen ise Fatih
gel kuşat şimdi
İstanbul diye düşeyim kollarına...!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34732/istanbul-diye-duseyim-kollarina.html>

Zühre yıldızı

Şafağın vurunca yüreğime
silinir gözlerimde aydınlıklar

zühre yıldızı
üçüncü çemberinde feleğin
parçalanır ufkumda küçük kutlu

mateminde dolunay
nazlı endamında büyüğü gece

çalmış sevdamin ıslığı
melodisi kaçmış sessiz, sensiz
ve ışığı çalınmış

güneşi tavaf ederken sen, tutunsam şansın eteklerine
uzansa boşluğuna çaresiz ellerim

kavrulur yüreğim, küle dönerken hayallerim
intizara düşer yay kaşlar
estikçe ılık yelin, nemlenirim

baktıkça yüzüne, kalbimde üşür sevinç
yumuşaklığın yayıldıkça us`umda
çözülür semada zerafetin

yakarım türküler cemaline
hasedim, venüsün parlaklığına..!

Sude Nur Haylaza

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34936/zuhre-yildizi.html>

Hıçkırık

[italik] düğümlendiğinde göğsünde hıçkırıklar
yasla gurbetin başını
arşın pamuktan bağrına

gezinirken beyaz düşlerin
nazlı nazlı
sılanın eflatun sokaklarında
kanat hasreti
aşkın mor dudaklarında

ki can
dağlandığında narda
ne figan duyurur kendini
ne de çıkan ruh erer huzura

emerken ömrü
sünger misali acı hayat
bırak
çekilsin perdesi erkenden

doğarken
biçilmiş beyaz kefeni
daha kaç ela göz kör edeceksin ki bu kaypak hayata...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35077/hickirik.html>

Sahi Siz

[italik] hacmi büyük yalnızlıklar
siz miydiniz koparan düşlerimi
ipini kesen uçurtmalarımın
kana bulayan umutlarımı

yıldızlarda eritilen kurşunları üzerime akıtan
zifiri gecenin vahşeti misiniz

siz miydiniz kinini karanlığa kusan
köstebek
buzdan kalalarınıza hapsettiğiniz gölgelerinizle
güneş hasretiniz ne zaman eritecek sizi
yetmedi mi
en derin sessizlikleri mahseninizde dinlendirmeleriniz
koyulaştırdığınız yürek nefeslerimizi

ölçsüz en`lerinize bedel biçtiniz mi
diyet ödediniz mi

peki;
taktığınız maskeyle yüzleştiniz mi hiç
düşürdünüz mü bir an olsun
sırlı ayna karşısında
yenildiniz mi kendinize
avuçlarınıza akıttınız mı renkli gözyaşlarınızı

kızıl şafağa çıplak gözle baktınız mı
yürekli oldunuz mu yürekli

taktınız mı kelepçe hatıralarınıza
idam edip yastık ucunda
oturup bir güzel ağladınız mı
yitirdiklerinize

demir aldığınız her limanda
bir kez olsun dönüpde baktınız mı
boyunu bükük bıraktığınız anılara
el salladınız mı ezik ezik

dünyayı kuşatan matem tülü gibisiniz
asıl ve mağrur duruşunuzla
donuk gözleriniz de asırlık sırlar saklı
vurdunuz vakitsiz kapımızı

siz de mi
kimsesizliğine eş arayanlardansınız
kölesini arayan sahip gibi bakışlarınız
ağlarla çevirdiniz her yanımızı

sahi siz dünyanın kepenklerini ne zaman indirmiştiniz
sahi yalnızlık size mi mahsustu...!

bilir misiniz ki her yürek kendi güzelliğiyle görür her yüreği..!

duymasam da sesinizi bakışlarınız ele veriyor kimliğinizi...!

Sude Nur Haylazca

not; kendini dev aynasında gören bir şahıs için kaleme alınmıştır. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35218/sahi-siz.html>

Zehirlendin aşk dilinin kıvraklığında

günahı yıkanmış çarşaf lar seriyorum yatağına
daha nice gecelere gebe zaman

gizlice
adını duymadığın sevdalar sokuyorum koynuna
tereddüt etme
seviş
nefsini körelt şehvetin

yakalandın
kaç kez soluksuz hayata
geri verilen tek sey
artık
hiç bir şey

çıksın canı tenin
ki kirlenmesin
değer bulmaz ellerde
dökülen beyaz patiskaya namusun kırmızı yüzü

yeminliydin
her kırılışında kanatların
niyeti bozulmamış sevdalara

ayıklarken
saplanan okları
arınmıştı kanın dünya kirinden
ak
paktın
yakalanırken bir fani ağına
vakumlanmış acılar mahzeniydi için
irin akıtıyordu dışın

zehirlendin
aşk dilinin kıvraklığında

uyanmak için mi ölmüştün...!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35500/zehirlendin-ask-dilinin-kivrakliginda.html>

Çek koyusundan olsun

ay yüzlü can!
şavkı parçalanmış
kirlenmiş dünya
pisinden ilişkiler
vurunca yüreğimize
tüketir dostlukları

ah yalandırlar
can evimize düşen alevler
gül-den
dudaklara yakıştı mı
isyan
anarken Hak`kı
yükü ağırından olmaz mı
sus-ma

sinem buz tutmuş
taşırıyor enginleri
yükseltip sesimi
naz mı edeceğim
çeker misin isyanlarımı
gül yüzlü can

gün-eş aksinde
düştün sol yanıma
korlarda dağlanınca ruhum
soran da yoktu arayan da
en zoru da şudur ki
anlayan bile...

kilitledim kapılarımı
telaşlı yolcular şimdi
bilinçsiz vurulur tokmaklar
paslı demirden,
nasıl acır-ım hisset
gönül bu
a ç a m a m

aç deme sakın ha!
tezinden gidişe
elvedasız alıştım
buruşturup gül gamzelerimi
yaşarımdan utana, sıkıla

düşerim izsiz gölgelere
bin pişman
ağlarsam iç çeke çeke
izimi sürer misin ey can

eşkıyalar geçti gölgelerimden
onlar bile vuramadı
sırtına ganimetlerimi
ne cevherlerdi oysa ki
dağlarda izi sürülen
göremediler !

korda yanardı bu yürek
insan gibi insan
didinen, didilen değil
hasretim sevgiye,

kavrula kavrula
susaya susaya su-ya

okkalisından bir tekme
olur mu düşene
çocuklarımız ah ! o kimsesiz
sokakları en iyi tanıyanından
çırpınan yanları üşür
kanaya kanaya,
kırılğan düşer, köprü altlarına

hani var ya insan olmaya çalışan
dedim ya daha ne pırlantalar
in-cin-diler
yükü dünyada ağır
göçerken ahirete hafif mi
anlayan var mı
anlar mısın
kader deme sakın ha can!

çek
çek can
çek beni can
çek demini bulsun bu dostluk
çek yoldaşım, sırdaşım
diyen tek sen mi olursun
can dost kardelen !
sus koyusundan olsun!

.....
derinden bu sessizlik,
anaforların bağrında bizi boğsun !

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35704/cek-koyusundan-olsun.html>

Kör boşluk

rüya mı bu

bilmeden
içimdeki haylaz çocuğu ardıma alışıım
bazen
çarpıp elimin tersiyle buzdan duvarlara
bazen de
tekmeleyip çamura bulayışlarım

kaynaşıp özünle
bir beter kendimden cayışıım

tüm doğrularını
sanıp ideallerim
atışıım içimdekileri çöpe
ve sürüklenişim aşkının fırtınasıyla
o uçsuz bucaksız çöle

çekince gözlerimden ellerini büyülü gece
uyanışıım seraplardan

kırılırken aynada sessizlik
üryan kalışıım güne

şimdi;
o haylaz kayıp

sarılıp
yalnızlığın kordan iskeletine
kala kalmış
bir yetim yangın boşlukta...!

korkma
olmaz kül
bırak
sallansın haylazca düşler
o kör loşlukta

dönüp de
hiç bakma
öyle yorgunum ki
sende
öyle kör...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35822/kor-bosluk.html>

Sen

[italik] sen
düştüğümde
bu koca okyanusa
sarıldığım mavi yılanın

değince
kirpik kirpiğē
kesildi
büyülü gözlerinde
sayılı nefesim

şimdi;
zehrini içimde aşk
ağır çekim dans ediyor
huzurda ikiz ruhlarımız

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35964/sen.html>

Bildin mi

[italik]

tıkama kulaklarını
bilerek kırmak ister miyim seni

sır gibi sevdim
çok ama çok sevdim
senden bile gizli
titredim ayazında
gıkım çıkmadı
çoğu kez gözlerinde ağladım
bildin mi

duya duya sevdim
ürperdim sesinle

tenine dokunmadan
s e v i Ő t i m
uzanıp dizlerine
okşattım saçlarımı kaç kere
bildin mi

sokuldum yamacına
anlattım ne masallar
çok zaman
seviyorum dedim
bazen de avundum sesinle
bildin mi

kolunu yastık yaptım başıma
uyudum sende
bildin mi

onurumdu sürünen avlunda
kaç gece kapıda sabahladım
ezdin geçtin eşığımı
sızıldım
bildin mi

beylik bir küfür savruldu boşlukta
kim tutarsa onun mu olacaktı
tuttum titreyen ellerimle
sen tutma diye
bildin mi

dinle yüreğimin sesini
birleşmeyen yakamı ilikle
düşerse kirpiklerim üzerine ıslanır gözlerin
göz bebeklerimin ferinde vuslat hasreti
bi seni doladım kollarımla
ölümcül sevdalar kesti yollarımı
duman duman gözlerimde süzülen
bildin mi

avuçlarımı diktim yüreğine
iğne ipliğe döndü hücrelerim
bildin mi

yaklaşırken adım adım ölüme
eskidikçe ben sende
anlamsızlaşıyordum yüreğinde
terkedi yordun yavaş yavaş

bildin mi

ıslanıyorum yağmurunda
kurudu göz pınarlarım

ne çabuk değıştin böyle
ağlamak istemiyorum artık dizlerinde
ve telefona uzanmıyor artık ellerim
korkuyorum senden

aceleyle savrulmuş bir kaç kelimenin hesabı mı
tutuyor benden uzak seni
pür dikkat yüreğim yüreğinde
bildin mi..!

Sude Nur Haylazca
Avusturya/Linz
Haylaz kalem
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36095/bildin-mi.html>

Öylesine git işte

[italik]

git sen

doğum günümde
zehirli mumlar yakarım

yırtar göğü
yıldızları satarım
aya savaş bile açarım

bağlar uçurtmalara yüreğimi
karanlığa salarım

kuruturum pınarları gözlerimde
ağıt ağıt kokarım

git sen
sigara üstüne sigara
dumanlarda yatarım

zifiri gecenin gözlerinde
zift dökülmüş kaldırımlara akarım

turnaların bağrında açık mektup olur, sızıya kanat çırpırım

git sen git
bu cana benzin döküp, kibriti sen diye çıkarım

dikenleri sen diye yoklar
değmiş gibi elin elime, ben de közü okşarım

inadına
sigara üstüne sigara
yarama da tütün basarım

uzak sancıları vakum gibi yutarım

ey sevdamin adı mahşer
derdim bir beni mi yer

.../kanat
öylesine bil
öylesine gör
öylesine biri de
git işte öylesine git..!

.../sönük yıldızlar köprü altında
düş
sevinemez mi sokak çocukları
olursa uçurtma
ellerinde kuyruklu yıldız/...

unut dünü
bin bir bahaneyle dön sırtını
sat yüreğimi yalnızlığa
adım bile geçmeden aklının ucundan
çek git

unut peteğinde arıyı

devir fidan veren goncayı
kır dallarımı
kıy dikenlerime
kuruttuğun yapraklarımı yak avuçlarında
ben bir tek severken seni
yangın ol da birine öyle git..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36328/oylesine-git-iste.html>

Savaşma seviş yalnızlığınla

[italik]

Yalnızlık kapını çaldığında
tut ki atın kapıyı
Ve tut ki aldın karşına yalnızlığı

Dayadın soğuk yüzünü yastığa
Uykular üşüdü kaldı
olmayan sabahlara

Yoklukla varlık savaştı
Devrildiğinde
odanın duvarları üzerine
sarıldın yalnızlığına

Ve tut ki sen cengaversin
A kapıyı düş karanlıklara
savaşma seviş yalnızlığınla

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36533/savasma-sevis-yalnizliginla.html>

Boşum

[italik] ö z l e m i ş i m
karanlığımı tırmalayan pençelerini

gecelerime sığdıramadığım
hayallerimin
çıplak gölgesi

ilk vurgunu
uykunun kirpiklerinde,
masum gözlerinde yemiştim

sonrası;
b o ş t u m
doldurulamayacak kadar

oysa ki;
bir zerreye taşacak gibi
d o l u y d u m senle

dünden
bugünden
yarından
emindim kendimden çokca

meğer;
bir senle varmışım,
dolamam artık bir başkasıyla..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36641/bosum.html>

Ey zalim

satmadık
ne etimizi ne de ruhumuzu
karanfillerin derildiği ölüm vadilerinde

sararınca
eleğinde süzülen zaman
vurulduk kör bin kurşunla ey zalim
kıp kızıl yer ve gökyüzü
yağıyor kan

ne emanetti gülüşümüz
ne de döktük göz yaşlarımızı boşa
vurgun yemiş sevdaların sancısıyla
karnı burnunda bir aşkla
sınandık sınandık da yenilmedik
gafil avlanıp
düşmedik bulaşık tadı ihanet çukuruna

kıymadık canın cananına
eğilmedi yere başımız
kamburu çıkmış sırtımızda
başı dik
onurumuz
sırtımızı yere değdirmedi
ak mı ak namusumuz

minnet ettik düne
tüketmedik yarından umudu

canımız burnumuza geldiğinde
kaçmadık zulmünden dünyanın
savaştık ölüm getiren her şeyle

toslamadık
taştan örülen yürek duvarlarına

görünse de kaybetmiş iyi niyetimiz
şeffaflığımızla
kurduk bağdaş yangınlar sofrasında
şimdi
ateşten kaşıkla kavrulur helâl aşımız..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36769/ey-zalim.html>

Aşkın aşk kustuğu anlar

[italik] ben sana koşan evrenim
uzanır varlığına
coğrafyamda taşan tüm kollarım

gelişlerine gebe denizlerimde
kopar sana anafor yüreğim

durunca gözelerimin başında sen
yıkılır
bahar fıskıran dağlarımın zirvelerinde hâkimiyetim

dökülür üzerine mavi okyanuslarım
seyreder
kızıl renklerini güngörmez yıldız gözlerim

taşarım hasret yağmurlarımla
çöllerimde bent kurmuş seraplara

sür nadasa bırakılmış topraklarımı
sula
boğulsun taşkınlarıyla

geçtikçe iç içe ruhlarımızın hücreleri
serpilir önünde ovalarım
açılır güneşim ay tünemiş kalbinde

deşer aşkın burnu göğsümüzü
geçer iç içe kıyılarımız
yerle bir olurum
göğüslediğin deryalarımda
başar sırra kadem, sivrilen engebelerim

akar tenine tenimdeki gül kokulu ıslaklık

Sultanısın tüm mevcudiyetimin
hâkimiyeti senindir Kaf dağında gömülü definelerimin

bir yer
bir göksün üzerimde salınan

aşarken atmosferimi
uzanırken ötelere
merdiven olur sana tüm katmanlarım

bir inilti dolanır aşkın buluttan diline

bal yapar tüm arılar
bir kraliçe peri konar petekten dudaklarına
titrer çiçeklerim sana

yanar kraterlerimiz
saklar mağma
akarken
bir tek bize lavlar
ağlar
gurbet sılaya sıla gurbete

konaklar ne huriler gönlün bağında
acar gönül tülünü cariyen
ve huri sabriyle aşkını kundaklar

sevdanın kölesi ise yürek

hem dünya
hem de öteler
çatlar
ahu bakışlı, nazarlardan

...
gül yürekli sevdalardayım, aşkın aşk kustuğu anları soluyoruz ruh eşim...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36974/askin-ask-kustugu-anlar.html>

Özleme yazılan adımız yabancı

[italik] Sabahın kör saati
Vurdu gecenin umarsız ayazı
Vurdu dizlerime kapaklandım
Sevda denizine

Sevdam koyu, kahvem deminde
Sigaram sana yanıyor
Ve sis çöküyor odama

Düşün geceden kalma
Sensizliği taşımaktan yorgun
Bitap düşüyor bedenim çıplak güne
Kollarım acıyor, açıyorum gün öpüşlerimle
Yokluğunda tenin tenime
Çözülmez mi anlamın yakıcı cazibende

Anılar bir garip türkü dilimde
Gülümser dudaklarında bir gül katre katre

Işıldayarak düştüm geceden
Bir umut koptu uçarı mavi
Kürt kızının karanlık gözlerinde
Bronz teninde yaktık hayalleri
Ve sen kaderimdin yazılmayan

Kayıp benliğim ve sana sarhoşum
Şimdi şiirlerde aşkı sayıklayan
Öpüyorum Nurhak dağındaki asi duruşunu

Masum bakışlarında
Donuyor, savruluyor dağ güllerim
Sarhoş bir sevişmenin ardından
Fırat'ın taşan yatağında, isyandık
Usunda ki asi, şımarık aşk kabarırdı teninde
Sevişmelerdi ertelediğimiz, olmayan yarınlarda

Deli bir ceylandım dolanan etrafında
Aradığını bulamayan titreyişler
Zindan uzaklığında

Yabancı adımız
Sılaydık gurbetin iki farklı ülkesinde
Mor bir öpücük yollardım dudaklarına
Kurşun değmeden arzularıma
Susardım sana ve topraklar çatladı ana diyarımda

Tanımadığımız sokaklara taşırken gölgelerimizi
İzimizden geçerdi acemi ihanetler
Nemruttan üzerime doğardın
Görkemli duruşunda eskirdi sıcaklığın
Anadolu'dan kopan iki yürektik
Kahraman kenttin ve ben sana mağlup
Dağları buram buram kekik kokan Munzur'da
Asi ceylandım ve usunda üşüyen geleceğimiz
Kazılırdı avuçlarımıza..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37090/ozleme-yazilan-adimiz-yabanci.html>

Sana kapadım kirpiklerimi

[italik] sis bürümüş
bu şehrin mağrur gözlerini

sinerken yağmurlarım
içli içli
suskun yüreğimin taa dip köşesine
çalar griye
sılamdaki nazlı(m) bulutlar

susar Erzurum
ben üşürüm
baktıkça
titrerim taa uzaklardan
buz keser elim ayağım...

donar
göz bebeklerimde
tanışık olmadığım bu şehir

sanki;
`seni seviyor`
der gibi
okşar saçlarımı
meltemin ürkek ve şefkatli elleri

salarım
tek tek hayallerimi
dar sokaklarına
bölünür bine bütünüm
düşer
her adımında
parça parça

kanar
Arnavut kaldırımlarının ıslaklığında
gül`den yaram

her gurbetin kirpiklerinde
bir şehir uyuyordur belki de
derin kal
sana kapadığım gözlerimde

şimdi;
taşlarında sürüklenen gölgeyim
soluyor nefesim sokaklarında
ey şehir
kapat kirpiklerini
düşeceğim...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37192/sana-kapadim-kirpiklerimi.html>

Döker demirci narını

[italik]

k a y d ı
hayat avuçlarımdan
dönerken dünya
ayaklar altında
eziliyor birileri
ağırlığında

y ı k ı l ı r k e n
evren sıcak/soğuk
savaşta, a ğ l a d ı
en çok çocuklar
yabancı ana kucağına
üşüdük

d ö k e r
demirci narını
sevdamin üzerine
acımaz mı
ağrıyan yanlarım
korda

d o l a ş ı r
püsküllüsünden
başımda kara bela
dost bırakır
yolun yarısında
eskisi yok ebedi

ö l m e k
geçiyor aklımdan
yaşanmamış bir ömür
baharı bırakıyorum
saçlarına
ziyan olmasın çiçekler
iyi bak diye
ömrün en güzeline

m a s a l m ı ş
diyebilseydik keşke
yaşanmışlıkları
o kadar şanslı
değildik
düşerken mahşere
ruhumuz
yanmaz mıydık

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37299/doker-demirci-narini.html>

Bakmayın öyle

[italik] sahi siz ben miydiniz
bakmayın öyle
yağmayın gözlerinizden üzerime
islanıyorum

ne zaman çaldım ki eşkalinizi
sahi siz hangi millettensiniz
susmayın n`olur
kimliğim sancıyor
yooo sicilim kar`dan beyaz
satmadım dostluğunuzu
şaşmasın bakışlarınız
korkmasın masum yanınız
kaybeden tek biz değiliz

sahi siz çocuk muydunuz
piç eden kim/di hayallerinizi
hangi kurt kaptı kuşu

sahi siz kayıp mıydınız
kim buldu bende sizi
dil mi uzatıldı geçmişinize
çalmadım ki geleceğinizi

yok ben değilim anneniz
olamam da babanız
değilim öksüzlüğünüzün sebebi
bu muydu ıstırabınızın nedeni

çıplakken daha mı güzeldiniz
kim soydu ki sizi
yok ben çalmadım aynada çirkin yüzünüzü
yapmayın ne olur
kırmadım kalbinizi
bakmayın bana öyle
ağlarım daha ne

verin elinizi, yaslayın başınızı omzuma
ben kim miyim
dost demiş miydim
birlikte eksilelim ne dersiniz
güzel güzel ağlayın önce
yıkansın kirlenen hücrelerimiz

kıraç toprakta biten ağaç gibisiniz
suyu kimlerdendi
kim kuruttu göğün bereketini
el açılmadan yağmurlara
işleyin cinayetinizi
öldürün kendinizi
istemeyin siz (de) beni

Sude Nur Haylazca
Avusturya/Linz
haylaz kalem [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37403/bakmayin-oyle.html>

Eflatuna yağdı gecem

[italik]
b ü r ü n d ü
günahın rengine gece
y a ğ d ı
sensizlik eflatuna
v u r d u
nemli gözlerime

g ö n l ü m e
küsen nazende yarım
kardelenler çatırdadı
b u z u l l a r ı m d a
boynu bükük koydun
y ü r e ğ i m i

can çiçeğim, nazlı yarım
s o y u l d u yapraklarım
yastığım, yorganım sen
k o k u l u
dargınım uykulara
dokduğum her şeyde sen
k o k l a y a m a m
on ikiden vurdu eksikliğin

s o l d u r d u n
gül dediğin yüreğimi
u y k u d a m ı s ı n
mora düşmeden gözlerim
ya dön ya da dön
canda cansın gülizar bağrımda

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37566/eflatuna-yagdi-gecem.html>

İzsiz Sevda

[italik] biz bize
açılan gülden kapılarız
yine bize kapanır
al kandan nazende yapraklarımız

sürülmez merhem
kanarken
izsiz izlerde

nardan izli yaralarımız

göz göze
açarız gün aşırı kirpiklerimizi
ah nasıl yolcularız günü yakarı
ve bağırda batarı

düşeriz gece yangınlarına da
bir başka ateşle birleşir sancıyan yanlarımız

akarken
mağma yürekten
kor lavlarımız
biz ancak bizi bu kanar dağda ağırlarız

yanarken köz köz
bir damla kor olur aşk
düşer bizden bir biz içeri

kaynar kara kazanda kader
oynar alev toplarıyla kul köle bedenlerimiz

çekilmiş pimi hasret yüklü kalbimizin

tetikledikçe gurbeti sılaya
şaşmaz rotasındadır tam hız hülyalarımız

uçarken
gönül taşkınlığımızla, zavallı gurbet kuşları
kanatlarının süslü yüküdür ok imgeli mektuplarımız

avuçlarken semayı haylaz sevdamız
nasıl kollarız
biz bizi bizin nazarından

kardelen sabrıyla
dik durur sevdanın başı
ince ince sızı dokurken beyazına
öpmez el etek
aşarken boranları zirveleri
biter dağlarda, eşkiya olur hayalleri

ey kader senle yüzleşmeyeceğiz
dellendikçe gönlümüz aşkın uçurumlarında
zalimce sunduğun zehrini şerbet bilip içeceğiz...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37856/izsiz-sevda.html>

Şeffaf Islaklık

ben yalnızlığım
gecenin ellerini arıyor, dikenli ellerim

görünmez yanıyım kimselerin

kaybetmişim ebemi
hadi beni kimsesizliğinizle sobeleyin

...

güneşin rahminde taşan nur topu bebeğim
beşiğim asılı ebemin kuşağında
ağladıkça ben
yedi renkten kuş sütü emerim

yıldızlar düşer bilinmedik kuytulara
oysaki ben onlara hastayım

ay dolanır, elinde hüznün bıçağı
kesecek işte göbek bağı

hazanda baharı beklemelerdeyim

hain bakışlı yılanlar
dolanır dünya batağında
zehri tek değil
kıvrılmış dillerinde
düşersen içine...

zalim evren, ağ örerken içindekiler, içim dışıma çıkmış emeklemelerdeyim

tez gelişler
tez gidişler mi bir tek ağlatır

asıl ölümü
mahşerde öpecek çölün dudakları

bulutlar şeffaf kefen ıslaklığında
sarılır ruhum
sarı ruhumu

bir tek şairler mi anlar

yüzü kızarmadan
gün aşırır geceyi
gece de günü

doğallığı bozmuş, uyarız sinsî hayata
ama hep uyutuluruz içi boş yaşamla

boz kırlarda
bir elmanın yarısı olmak değildir asıl derdimiz
tümünü bulma telaşında ateşli, ezik yüreklerimiz

ah o ruh eşi arayışları
ne afetler doğurur
ne kıyametlerde boğar

kopan gök, avuçlarında bıraktığımız küle dönen düşlerimiz
bizden göçen
göçen biz acizler

bir avuç toprak paklar
esaretimizi
bugün dünü unuttur, silerken anıları gözlerimiz
yarını ıslatır yağmurlar

sonrası kuraklık
kısır döngü

aldırma
yüzünde Ően bir düğün havası
kalk ayağā
katıl sen de sessizlik, sürü halayına

belki de susamadık
gem vurulmuş suskunluğumuzla...

...

ben yarın yüreğine düşen kör ebeyim
sobeledim yürek duvarlarını
ben artık yardan içeride bir nesneyim

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48777/seffaf-islaklik.html>

Gül süzerdi eleğiniz

hoş geldiniz eylül akışlı güz
nasılda kasıla kasıla renk değiştiriyor yapraklarınız

tam git demeye aralanmışken dudaklarımız
istemeden mi kalbimizi çaldınız

çiçeği koynunda mevsimlere inat
hüznü bize siz aşıladınız

işte tam da
vazgeçmişken al güllerden
ve zarafetinden menekşelerin
bir tufan öncesi
bahar kokan nefesinizle ciğerlerimize doluşunuz
kısmetsizliğimizdendi
raks eden renklerinize
sinsice kafeslenişimiz

bir ahu idi
ardınızdan bakakalan
ki siz bilemezsiniz
durulmaz dalgaların kamçısını

hazırlamışken yorgun kanatlarımızı azgın borana
on ikiden vurdunuz

ve siz küf tutmuş yalnızlıktınız
dökerken kırlangıçlar gözyaşlarını çatınıza
konardı yangın avuçlarımıza

göğünde bulut bulut dolaştığımız sıla siz idiniz

dudaklarımızda çatlayan hasrettiniz
ki siz gurbeti de bilmezsiniz

yalnızlıktan yakınan
o kor çukura bizi acımasızca itediniz

gümüş rengi yalanlarınız vardı
kanana akan

sıvarken ayı nasırlı avuçlarınız
küserdi yıldızlar
çiğner geceyi geçerdiniz

siz bizden göğü saklayandınız

dökerken yükünü çınarlar
ne gam bilirdiniz
ne de keder

aslında siz bizden ah ile gidenlerdendiniz

esse tahtınızda yel
siz hep bize küserdiniz
ve gül süzerdi eleğiniz

in cin top oynarken avlumuzda
bırakır yüreklerimize ateşinizi
almadan sırtımızdan emanet yükünüzü, usulca çekip giderdiniz...

Sude Nur Haylazca
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48903/gul-suzerdi-eleginiz.html>

Ateşi okşuyor rüzgârın elleri

Yakıyor güneş denizin gözlerini
Vururken köpük köpük dalgalar kıyıya
Okşuyor ateşi rüzgârın elleri

Ağlıyor nefesi hasret kokan kadın
Sahilin koynunda

Bir eli kalbini döküyorken kumsala
Bir eli boşluğu sarıyor

Gözleri kapalı bir sevda
Özlüyor geceyi

Yakalanmak için kısıvrak, pembe düşünce
İçinde ne gemiler yakıyor

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49268/atesi-oksuyor-ruzg-rin-elleri.html>

Çok öpme silinir anılar

menekşeler derdim
inerken gözlerinin derinliklerine
rengine boyalı, tuzu kuru elvedalar

taç yaptım papatyalardan
saymadan yapraklarını
baktım bakla falına

kurda, kuzu teslim ettim
içim rahat mı rahat
toktu kurt ve açtı kuzu

fil sürüsü geçti buradan
hortumladı geleni gideni
sıçandı yaranan
aslan beğenmedi avını
kustu leş kargalarını

sütten ağzı yanan kaymak
sarıldı yoğurda

içimdeki akrebin zehri biter mi ..!

süremedi güneş yüzünü yakamozlara
kıskandı aynada ışığını çalan ayı

cinnet geçirdi yıldızlar
dertli görünce yeryüzü, semayı
kırptı göz dizildi göğün cümbüşünde
düştü endamlı endamlı
şarap kadehinin sarhoşluğuna
şerefine içti aşıklar zarafetin
yoksuldu şişe dibi ayyaşlar

...

göçmüş mü gurbetin göğü
hangi cehenneme baksan koyu karanlık
ah memleketim
hastayım gecelerine
uzanıp tutardım yıldızlarını
örgülü
sırma
kumral
saç
baş
yolasım geldi çocukluğumu
ısırmak küçük parmaklarını
al al yanaklarını tokatlamak

yıkadım yağmurları gözlerinle
yırttım bulutları kanatlarınla
vurdum yıldırımları bakışlarınla
avuçladım minik ellerinle deryayı
küçüldü dünya
küçükmüşüz

...

hop dedik

dur orda
çok öpme silinir anılar ..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49430/cok-opme-silinir-anilar.html>

Ah o umut çölü

düſer
ah o umut çölüne aşk

kurur dudaklarda pul pul
kanamalarda seraba gönül

susuz aşık
yolunu kaybetmiş yolcu misali

tükenmiş çareler
hani okunmuştu da yağmur duası

vurdu mu asrın hastalığı, omurga kemiğinden
belendik hep birden kirli aşk çamuruna

unutulduk çoğumuz soğuk şömine kenarında
köz köz
bakarken armuda

hasret oldu vefa
ki ismi kaldı kirlenmiş kağıtlarda

sussa da tüm enstrümanlar
yeterdi
o tek başına

paslandı mı ki kemanın telleri
bozuldu akordu şarkıların
buruk bütün sevdalar

ne Leyla'nız var artık
ne de yanan Mecnun`umuz

şimdi;
yıkansın tüm kirli aşklar
ki mis koksun yüreklerimiz..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49670/ah-o-umut-colu.html>

El ver veda var

yırtıldı dünya yine bu gece

ruhumun eşi
ey güzel sevgili
elveda

yüreğimde açan asi kor kardelenim
yürek ateşim
canımdan ötem
tutuldum
gecenin gözlerinde
hoşça kal

yürütür
bu gam yükü gemilerimi
açana kadar yeni gün
uçar
bir martı bilinmezliğe
çığlığı yüreğimin çarpması

dolanır
derinlerimde zift karası bulutlar
yağmur gözlerim
sağanak olurum üzerine
batacak
kirpiklerim
son defa karanlığına

hoş kal
yürek bilmezim
ötelerinde biri var
O`nla
mutlu kal
önce;
el ver
veda var..!

Sude Nur HAYLAZCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49922/el-ver-veda-var.html>

Hoş(ça)kal

[italik]

uzandı
gecenin dudakları
aşkın kadife tenine
öptü arsızca

saklandı ay
kasvetli barınağına
yandı
kendi bağrında
ışksız kaldı
gönlümün hüzzam çiçekleri

varlığın habersiz
yokluğumdan
emsalsiz sevgime eş arayan
kıymet bilmez yar
ağlıyor nur
köz köz özünde
kaynıyor
deli sevdam

sürüdü kısmetsizliğin
kavına düşlerim
küllendi
yangınlarında gülüşlerim

kaç bin kere
sağdım
karanlığın memelerinde
okkalı binlerce hüzün

çektim dünden
bugünün penceresine
matemin kalın tülünü

tığ tığ
işledim içime
başıma taç hatıraları
ördüm dantel dantel
öldüm ağında

"özleyen gelir" demişlerdi
yeniledim hüznün hücrelerini

hep aynı rüzgârla mı
incinirdi gül

sevdiğin dünü
sevebileceğin bugüne
hibe ettim
hayırsız sevgili
hoş(ça)kal..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

Ülkem kadar hasretim

ülkem kadar hasretim sana
güneş-sizliğ-im
umuda kırgınlıklarım
sen-sizliğim-le yüz yüzeyim

sar-k-arken simsiyah gök
uzan-sam da
tutun-amam gri bulutlarına

çöker içime hazan yağmurlarım

aşka
kördüğümüm
gurbetim
ve sılama var binlerce dışa aç-ılmamış s-özüm

ülkem kadar dar-almış
açar yüreğimde kan güllerim

ah düşüm
diyorum ki
uyansak
yurdumun kardelen patlamış en ücra dağlarında
ağlasak yiten rüyalarımıza
özlemin dem bulmuş en karlı koynunda...!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50321/ulkem-kadar-hasretim.html>

Ay kayıpken yollarımda

kalemime düşen en nadide imgem
nisan busesinin dudaklarımda
ıslak mı ıslak

beyaz günahım

baharın goncaya durmuş fidesiyken
tutsaydın ellerimden
sevaba çıkacaktı yollarımız

en çok yıldızlara
değdi yüzüm
güneşten önce
ki yoktun

kızarmamıştı kirazlar
içimde bir çocuk ağladığında
ve inan ki daha çok küçüktüm

kavrayamadığım törelerin
tanımadığım insanların içinde
kül kedisi rolüne soyduğumda
tek suçlu annemdi
azmedilişimin tek habercisi
ki seni tanı mıyordum
ve
kalbimi vuran celladı

kan kokulu çarşafalara sardılar
acımadan sübyanlığıma
gecenin gözlerine bakarak
korkuları da yoktu
kimseden saklayacak

mumyalanmış beyinleriyle
çok klasikler
kristal kadehlerden ruh içerdiler
doymamış hücreleri

yüzüme kurşun kurşun hüznü erittiler
ay kayıpken yollarımda

bir ömrü baltaladılar
meltem savurmadan kumral saçlarımı

her gün bir parça kopardılar bedenimden
ki kansız savaştılar
sessizdim
dökülürken etlerim

karanlığın buğulu gözlerine sayıklardım
yaşattıklarını

yoktu vaktim
yas tutmaya
burgulu sözleri geçirdiler yüreğimden
ki can çıkaran

onlar kimse değildiler

yoktan sahip oldular
tek kölelerine

ceylan gözlerim vardı
lakin içi gülerdi

solarken benzim
inatla al giyerdi doğa
ki bahardım
kıymadan önce ihtişamıma

çözömlenemedi elementleri cehaletin
düğüm düğüm sallanırken ortalıkta

durmadan alkışa çift maskeli seyirciler
ki merhametsizdiler
tükürürken
atıldığı sahneye

eğilmedi öne sargılı başları
ve kıpırdamadı hiç bir vicdanın köşe taşları

yorumsuz
yorgundum
görünmeden elleri
çekiverdiler çamurdan perdeyi..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50828/ay-kayipken-yollarimda.html>

Git Şimdi

[italik]

büyük vurgunlar
umarsız sırt dönüşler

beŐiği kırık sevdalar
yerle bir
hazmedilemeyen gönül yaraları

unutacağım
unutmalıyım
unutmak çok zor

sevdikçe küçülürmüş insan

süzülür pencereden hüzün
döner ay ile bulut
seyirde ruhlar

döner durur
dinozor oburluğunda nankör ihanetler
inadına yaşanan
kelebek ömrü aşklar

anlamsız kaçışlarında;
bir dellendiğimi bilirim
bir delice sevdiğimi

susturamadım körelen yüreğimi
kal demeyle bir yüzüm kara
git Şimdi
olmayan sabahlar kalsın tek bana

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51025/git-simdi.html>

İçimde hoş bir sıcaklık

[italik]

siyah beyaz bir filmin
renkli dünyasında yakalandık
birbirimizin meraklı bakışlarına

henüz eylül gitmemişti
dönükken yüzü ay/a
nispet yapar gibi
sapladı kirpiklerini
karanlıkta salınan yıldız/lara

bırakarak
yüzümüzde acı bir tebessüm
savurdu yapraklarımızı dört bir yana

ruh eşini bulma telaşında
iki yabancı
boştuk
dolmaya hazır olan

iki kazazede idik
hayat oyununda

düşünmeden
gelmişin geçmişin şeceresini
atıldık o boş sahneye
ki her yanı t/uzak

bir baktık ki
biz bize
aynı filmin belirsiz karelerinde
iki kahraman
rengini arayan
aşk/a mahcup

içimde hoş bir sıcaklık
kabından taşan
ki sevmezken hiç şu yüzsüz eylülü

yol verin gayri
tutamaz artık kimse bu haşlanmış gönlümü..!

Sude Nur Haylazca
Dar-da bir kalem [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51161/icimde-hos-bir-sicaklik.html>

HAYAT

[italik]

suratıma kapadığın her kapıda
yarılmalar oldu yüreğimde
toparlayamadığım parçalarımın
yabancıyıym
kızılca kıyamette

ölüm sağsın ahım süt beyaz bulutlardan
cehennemin dibine çektim kızıl gülleri

yalandı
dünyanın mavisini
yuttu
kızıl öfkeli deniz tüm renklerini

ırmaklar kol kol
kanattı
toprağı şah damarından
yeşile
çürümeye bırakırken hayat insanı

kader baş rolde
figüran tüm günahsızlar

karanlık eşkiya kesilmiş
devrilmez
yalnız başına bir ordu
sürer süvarilerini başımıza

içindeki şeytanı uyandırıp
yola çıkanlar,
körpedir beden
tuzağa tutulmuş toyluğu
mezar taşı soğukluğunda
kırılmaz şeytanın bacağı

buz keser
ayazda kuduran düşler
saçak saçak kirpiklerde
unutulan
yaraya tuz basar geceler

zaman tuzak
ömür kısaçlarının arasında
yaralı bir serçe
ve beden köpeğidir ruhun..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52116/hayat.html>

Eflatuna yağdı gecem

[italik]

b ü r ü n d ü
günahın rengine gece
y a ğ d ı
sensizlik eflatuna
v u r d u
nemli gözlerime

g ö n l ü m e
küsen nazende yarım
kardelenler çatırdadı
b u z u l l a r ı m d a
boyunu bükük koydun
y ü r e ğ i m i

can çiçeğim, nazlı yarım
s o y u l d u yapraklarım
yastığım, yorganım sen
k o k u l u
dargınım uykulara
dokunduğum her şeyde sen
k o k l a y a m a m
on ikiden vurdu eksikliğin

s o l d u r d u n
gül dediğin yüreğimi
u y k u d a m ı s ı n
mora düşmeden gözlerim
ya dön ya da dön
canda cansın gülizar bağrımda [/italik]

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52368/eflatuna-yagdi-gecem.html>

Daha dur

ytmedin arsız yüreğimde
dokunmadı daha
ihanetin umarsız yüzü
nankör sayıklamalar can çekişiyor
biraz daha kal bende

karda açan çiçek gibiyim
donda yangınlar asaletimden

imanlı göğsünde şeytani getirdim dile
deyyus inat can çekişmez de..!

kör kuyuya atılmış Yusuf gibi şefkatim
harama kaçmış inkarların
açılmaz için
gafletine kızıl mumlar yak
insafı uçmuş haleleşmelerin

bu kadar bilerek
gözümün içine soka soka
yaz mezar taşıma cinnet geçirten hallerini
daha dur ölmedin bende..!

Sude Nur Haylazca
Avusturya/Linz
haylaz kalem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52588/daha-dur.html>

Onun adı çocuk

[italik]

onun adı çocuk

hayat diye
tutuşturulmuş eline tahtadan sandık

utangaç gül gülüşlü
ah nasıl da
boyanmış
masumdan yüzü gözü

tutun iste
sahil kenarı kıytırık bir umut

boyadık mı
dünyayı siyah beyaz
kaçar
gider mi gök kuşağı
unutup

yetimlikten değil ki
yoksunluk

düzen düzer
düzen bozar adamı

bölük pörçük kulübe midir
uyutulduğunuz konut

çıkan çivilere tutun da büyü he çocuk

hele birde göğün mavisini tut
bak nasıl büyüyecek sendeki umut

gel hadi
seninle düzeni boyayalım çocuk

boyayanlar boyamışlar ya
bizdeki de bir umut

para dersen kimsede yok
vereceklerse bir tek olta
hadi sen de maviye yelken tut

sen de mi güneşi istiyorsun
sıcak gülüşüne gül konan çocuk

parayla satın alınır mı yüreğimizdeki umut

oltayı attılar da
biz yemi mi yuttuk

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52728/onun-adi-cocuk.html>

Sayıklamalar (1)

Ben seni güneşim sanmıştım ey karanlığım

İçimdeki hırçınlığın
Adı konsaydı
Sen diye sarılırdım her umuda

Hiç bir pişmanlık kırıntısı yapışmadan eteklerime
Haklılığımı koyabilseydim ortaya
Başım dik
Çekip kapıyı gidebilseydim
Ardımda kalmadan göz izlerim

En baştan
Tırnaklarımla kazabilseydim kendi çukurumu
Şimdi;
Omuzlarımda bu ağırlık
Yüreğimde yıkık bir sevdanın vebalini taşımazdım
Ki onca insan, günahlarımı yağlı urgan misali dolamışken boynuna
...

Henüz çok küçüğüm
Annem gözlerimi kapıyor dünyaya
Say ki tıkalı kulaklarım sevdaya

Düştükçe gölge güneşime
İçime çekiyorum yapraklarımı

Beklediğim bir şey de yok
Ah diyorum
Ben daha sevmeyi de bilmiyorum

Oysaki düz bir yolda yürümüştüm
Ne var diki karanlığa basacak

Gece nöbetlerimde
Birer birer odamın duvarlarını tırmalıyorlar
Ve
Onlar, en kötü kabus
Hala
Kamçılar gözbebeklerimi

Çekip kılıcımı
Sapladığımda en hassas noktalarına
Sıyrılmıştım kanlarından

Yalnızlığa uzanan bir ömrü sırtlıyordum
Ensemde soluyordu, karanlığın is kokan nefesi

Kükredikçe sen bana
Yıkadı yağmurlar yüzümü
Çarpıp boşluğa
Dehşetle kalbimi vuran kinini
Sığındım
O en sıcak sevişlerine

Yalnız geldik
Yalnız gidecektik
Ve biliyorsun ki bu hiddetle bir yere varamayız
O ilk isyanıma doğru isim koyabilseydin keşke...!

“ateşi tutan yalnızlığın elleri”
Ve umuda sızan karanlıkta yol almaktayız
Yalnız değiliz..!

Sude Nur Haylazca

"ateşi tutan kimin elleri" Nail Yavuz hocamin siirinden

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53102/sayiklamalar-1.html>

Sayıklamalar (2)

...../Rengimi arıyordum
Her uykusuzluğumda, kirpiklerimi batırıp geceye

Düşeli gönlüme
Siyah kasnak üzerine dizili yıldızlar

Sevdalıydım
Ay`ın hüzün çizili, bilge çehresine
Sırnaşırdım
Kıvrılırdı gamzelerimde

Babamın gözleri mavi deniz
Dalga dalga
Köpük köpük
Sürüyor kıyıya göğsünde biriktirdiklerini
Diniyor hırçınlığı
Sarılınca mahşer yeri kumlara

Sahipsiz çığığım
Ağlamam
Uçup giden uçurtmalara

Bıkmadan
Saatlerce
Dinlerdim martıların şarkısını

O koca dağlara kök salmış cılız ağaçlar
Yeşilin sevdasıyla halaya durmuş
Bir türkü üflemiş rüzgar, ormanın kulaklarına

Uçsuz bucaksız ovaların
Başak sarısı alımlı alımlı salınırken
Beşinci mevsimini arayan
Ben
Rensizdim

Babacığım sen hiç ağlama
Hala dalgalı deniz

Anladım ki
Düşerse ben gibi bir gül sevdaya
Kasılır divane bülbül

Eğilip yastığıma topladım gözyaşlarımı
Ve mor dut tadında dudaklarını öptüm çocukluk düşlerimin..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53811/sayiklamalar-2.html>

Sayıklamalar (3)

Efsane aşkların çığılığı, ulu çınarın bağıında çatlar

Asrın adı kızıl kasırga
İhanet; bağı açık yosma

Mor işkencelerde
Sayıklarken ruh, can ateşinde
Süzülse kamerden hüznünün çekici yüzü
Yıkasa menekşelerin narin tenini şavkıyla

Didiklenir hain kuşun gagasında
Pulsuz mektuplarım

Kurutur bataklıkların gözyaşlarını, neme müptela begonyalar

Yürüyordu ışıkların üzerine, içimde şaha kalkmış karanlık süvariler
Düşerken tek tek düş askerlerim
Gözyaşına tok törenlerle defnederdim

Sayıkladıkça başucumda ayrılıklar
Beynimi kemirirdi sanık imgeler
Giden giderdi
Soyununca gün sabaha

Her aşk tüketmek için başlardı göğsümde solumaya

Her yol ayrımında yeniden büyürdün içimde
Tam da düşecekken çözümsüzlüğe
Tutulurdu alkışa sevdam
Öyle böyle değil, delice

Kök salardın derine

Rüyalarımda
Kamçılıyordu hırslarım özgürlüğümü

Yıldırımların dişlerinde
Çırpınan bulutlar, dudak ucunda gecenin
Düştü düşecek üzerimize

Kaşdııkça şeytan aşkın sırtını
Tutuşurdu tanrıların bakışları

Uçkuru çözülmüş evreni kim ne yapsın

Çağırdığında beyaz melek
Kopacak şafakla, kefene bulaşır öd
Yerle bir
Kılıftan kılıfa giren aşkın yüzü
Ki gönül gözü kör olan, kalbin gözyaşlarını ne bilsin

Şimdi;
Günah kalbin cebinde diken
Canın hicranına batan kıymıktır unutulmak
Ve severken umutsuz kalakalmak, aşkın kaburgasında..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54234/sayiklamalar-3.html>

Sayıklamalar (4)

[italik]

Bir tek babamın ihaneti değmedi yüreğime

Hislerin gücü kısıvrak yakaladığında beni
Bohçalanmış bahanelerle, kapı önüne kondu yüreğim

Vurdukça göğüs kafesime kızgın yıldırımlar
Bulut bulut gözlerim
Yenildim her defasında zamansız yağmurlara

Ah şu ellerim nasılda titrerdi
Felç geçirirken ruhum, donup kalırdı pembe düşlerim

Ne diyeceğini bilmeden, soluk soluğa oradan oraya kaçışlarım
Susardım kanayarak
Uzun yol bitiminde
Yıkılırdım çözümsüzlüğün ortasına
Enkaz içinde
Kapanırdı kanlı avuçlarım
Ölü bir bebeği gizleyerek

Oysaki
Ne bedeller biçilmiştir başlarken
Berdel edilmiştir ömür sevdıyla

Her aşk diyet öder, dürüstse
Her giden yalanların arkasına sığınır, yüzsüzce

Zor başladık biliyorum
Ki bitişin kolaylığı çok yordu
Tüketmek için değil
Çoğalmak için senle
Aynı taşa kaygısız başımı koydum

Tutarken sen aşkımızın muhasebesini
Hesaplayamadım
Zimmetine geçirdiğin mutluluklarım olacağını

Ey adil sevgili
Hangi yargıdan geçtik de
İdam ettin umutlarımı

Sen ki benimle mahşere yolcuydun
Geldi mi o büyük gün?
Ki karanlık her yanım

Lakin orta yerde bir tek ben
Tutsak

Meğer
Nasırlı bir yazgıymış bizimkisi
Hangi tanrı kazımaya yeltenecek..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54663/sayiklamalar-4.html>

Gitmeler

[italik]

Ruhum
Yüreğim
Tenim
Yar
Hayalinde

Yakıyor
Kara sevdamin közden gülleri

Deprem merkezi
Sol yanım
Enkaz yeri(yim)

Ver geri
Bal tadında düşlerimi

Geç
Dar sokaklardan
Bir ileri
Bir geri
Adım adım
Sayıklayarak

Dolaşmadan ayakların anılarımıza
Çek git
Martıların feryadı kulaklarında

Atlar gibi
Uçurumlarımdan
Çılgık ol
Çekilen denizlerime

Düş
Kızıl çöllerime
Kaybolurken yalın ayak kumlarımda
Kavrul
Susuz seraplarımda
Git

Çekil
Ufkun çizgisine
Her gece
Uğurladığım güneşimmişsin gibi
Soğuyarak

Tatlı bir hüznün içimde
Yarına hasret
Bulaş
Yüreğimin ateşine de
Bat batabilirsen göğsümden içeriye

Yokluğun
Dolaşınca bulut bulut
Buğulu gözlerimde
Yağınca rahmet yağmurları
Yüreğimden yüreğine

Gebe kalacak senli umutlarım
Doğacak mavi günlere

Git iste
Bildiğin gibi...
Sarı
Eflatun
Mavi
Bırak
Sarsın
Arkandan ebemkuşağı

Yoksa;
Sensizliğin iz düştüğü
Bu yer
Göğün hasretiyle
Ebedi kavrulacak..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55634/gitmeler.html>

Sayıklamalar (5)

[italik]

Yeni kâbuslar mı yüklüyor hafızamız

Bal tadında rüyalardan ne zaman vazgeçti bilinçaltımız

Eros hangi egosunu tatmin ediyor

Böyle günlerde

Kapınca aşkı

Salyası akıyor iblislerin

Her düştüğünde sevda

Gözlerime defnedilen karanlık

Bak yüzüme

En sessiz çılgılığımı merhametsiz uçurumların

Ölü düşler gözbebeklerimde figan

Hangi karanlık denize sarılıp uyuyacağım

Hangi bilinmezlik yutacak beni...

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55748/sayiklamalar-5.html>

Aşka kadın eli değmeli

[italik]
deryalar küçülüyor avuçlarımda
kusuyorum denizi gözlerimden üzerine
b ü y ü y o r s u n

bir eşkıya omzunda
kaldırıyorum sevdami zirvelere
yaslanıp yüreğimin hücrelerine
ezilmeyesin diye
anlamını yitirmiş yüzlerde

...
aşk değildir
heyecanların yer değiştirmesi bir diğerleriyle

belki de aşk şeytan işi
halüsinasyon
kaydıran gözbebeklerini
acıtan canda canı
ölüm kokulu tütsü
yakarken
soluk soluğa değen tenlerimizi

şuursuzca arşınlanan yollar
dönen başa
ve o izler ki
en derine işler

aşk
karşılık bulmaz şeffaf duyguların
mucizeye dönüşmesi gibi bir şey
koşup
yapıştığımız etek uçlarına
isterdik ki düşmesin aşk

...
aşkı bulmak kadın işi
yanılmaların
yanıtsızlığın
lal didişmeleri
belki de
aşk dişi
erkeği akıl dışı
ve
aşka kadın eli değmeli..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Dar-al-malar (1)

[italik]

Evrenin şifresi çözümsüzlük
Yüzüyor atlasında günaha çözümlenmişlerimiz

Geçerken kor çemberden dar-alan ruhumuz
Acımaz mı kırılan kemiklerimizin
Korkuyla
Çekilen ilikleri

Delerken cihanı mazlum feryatları
Yok merhamet
Artık yalnızlıkta yalnızız

İçimizdeki çukuru kinle doldurmaya çalıştık
Şimdi en büyük boşlukta soluyoruz

Yok kimsede
Keramet
Devrilirken koca cihan yırtılmış peçesiyle
Yeşeremez yeniden iyi niyet

Şimdi
Gökten süzülen kıyamettir
Yıkanır kirlerimiz
Dökülür
Delinmiş heybemizden
Kay-nay-an okyanusa bitli beyinlerimiz...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56388/dar-al-malar-1.html>

ÖMRÜME

Menekşe renkli sevdam; siyah hüznüm
İçimi dağlayan taşkın tuz gölüm
Baharı çileli sararmış gördüm
Feryatla figanla ömrümü ördüm
Yanlığı doğruyu atadan bildim

Ey gönlüme düşen mavi denizim
Dibine çökerken umutsuz çölüm
Vurgun yemişti kısır özgürlüğüm
Çekilmez azada hırçın düşlerim
Ölümü; göz göze kalınca gördüm

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56733/omrume.html>

Nazlı sevdam

[italik]
İnciten nazlı sevdamı
Yüreğimin kaldırımlarında kopan hayaller midir?
Ki onlar sen
Gül izli

Gözlerimdeki karanlık
Çaresizliğim

Çekme perdeleri
Güneş zaten bu mevsim soğuk

Yakan geceyi
Uzaklığın kor gülleleri
Ve çatlatan hasreti incir çekirdeği

Pembe hülyaların dudaklarda
Kucaklayışı ölümü beyaz

Hiç ağlamadan
Sol yanımda ikamet eden sükûnet
Yangına düşer

Belki
Hayırsever biri
Çiğnemedi mazimizi
Savurur gri denize küllerimizi...

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56912/nazli-sevdam.html>

Suç duyurusu

[italik]
nasıl dayanırım ki sensiz soluyuşlara

deniz mavisiz ve dalgasız
gök yıldızsız
aysız
çekilmiş esaretimle güneş

rüzgar terkisine atmış geceden düşlerimi
hangi kor buluta çarpacak
yeşil gözlerimi

elinden babası alınmış çocuk gibiyim
of öksüz
bayramsız
duasız

kapanıyorum ya dizlerine her defasında
gurursuz

daha bir
ayaklanıyor gitmeler
saha kalkmış
duygusuz

ben susuz
havasız
aşsız
fukara
çaresiz
köle
garip bir kul
yüzsüzce abanan kapına
kaldırımlarla kaynaşmış dilencilerden de beter
ki aşka el açılmazken
ben sefil.../basiretsiz

ey kadir bilmez yabancı
bu kadar derin mi
düştüğ aşka
tuzla buz olduk
çarpa çarpa yürek duvarlarına

gönül sarayımda depremler
koymadan taş taş üstünde
yıkıp gittin ya
aslanlar gibi
helal..!
bakmadan ardına
çekip gitmek var ya
delikanlıca..!

meleklerin secdeye durduğu şu saatlerde
çekilse ruhum Kaf dağına
duymazsın da
biliyorum
ki dönmeyeceksin

öyleyse;
bu bir suç duyurusudur, dualar arasına sıkıştırılmış

o legal hırsız
illegal yollarla geçiren ele kalbimi
o saraylı sultan
ben evsiz barksız
kapalı kutuyken nemli dünyam
ben Őuursuz
bir tek ona güvenip vermiŐtim ahŐap anahtarını...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57448/suc-duyurusu.html>

Kime ne

aldım ebedi dostlukları
müebbet esaretime
düşerken kırıgın yel misali üzerine
bölük pörçük yüreğim
bundan kime ne

rotası şaşmış dünyanın
göçmen kuşların yükü
olurken hasretim
ve ucu yanık arzuhalim
kayıp bir metin
dolanırken izimiz boşlukta
bundan size ne

çürütürken zindanlar
mertlikleri
naralar atılmıyor artık özgürlüğe
alnı ak kaderi kara esirlerden
tek iz yok şimdilerde
bundan bize ne

vururken paslanmış zincirlere
kıldan ince boynumu
ferman buyurur çocukluk hayalim
darıldım iste beyaz atlı prensime
devri geçmişse geçmiş
bundan kime ne

ok gibi siyahından kirpiklerime
yapışırken düşün, ayrıldık
uyandım apansız yarıda
üşüştü kâbuslar
ve öksüz şimdi üşüyen ellerimiz
kıvrılınca ay gecede
kayboldu yıldızlarım
ağlarım ben de
bundan size ne

vurdu kapımı hayalin
bilmem kaç kere
dönüp bakmadım bile
ya gelirsen diye
ya bozulursa sihir
bundan sana ne

ağlattım gardiyanları bu gece
varsın gök ağlamasın bana ne
kavında közlenmişken ruhum
varmasın turnalar yâdına
salarım bende ahımı gurbete
benden kime ne

saklı hançerim kınında
çeker saplarım canıma
günahı da sevabı da ruhuma
ağlattım iste cellâdı

merhametsizsem kendime
bundan size ne

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58392/kime-ne.html>

İçimde kopan tufan

Yalanmış dedim
Ufalanınca koca dağlar gibi sevdam

Çok ağladım
Faydasız
Düşüremedim
Yüreğime yapışan bu inatçı gidişi

Kalınca baş başa
Kıyamet misali yalnızlığımla
Kandırılmış anlardı
Bakınca ardıma hatırladıklarım
Ve içimde kopan tufan

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59092/icimde-kopan-tufan.html>

Yüreğimdeki emanetim

Yok, sığınacak limanım
Teker teker kopardı ipini gemilerim
Kimse değildim
Olamadım hiç kimse
Ta ki gidinceye kadar
Kimseleriyydim kimsesizliklerin

Gidemezdım
Böyleydim

Annemi
Babamı
Dostlarımı
Bebeklerimi
Sevdim
Kaybetmekten korkarak

Hep kaygılıyđım
Sevgisizlikten
Yalnızlıktan
Kaybetmekten sevdiklerimi

Onlar hiç korkmadılar

Titremedi hiç kimse üzerime
Hep titredim
Yalın ayazda soyunmuş duygularıyla
Ben...

Yok sayarak
Yaşanmışlıklar limanından demir alma vaktini
Dokundum yüreğimdeki emanetime
Isındım
Bir süreliğine işte...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59606/yuregimdeki-emanetim.html>

Yarın yok

düŖerken ayın iki yüzüne de karanlık
yok artık yarına sebep gibi uykusuzluk

el ediyor ölüm

kavuşmayacak cenazeme
ne elin
ne de duan

sürülmeyecek toprağıma yüzün

yok merhamet
çıkan sabaha
sevin bayramına

ölmek güzel

uyuşurken beden
his etmez dudaklarım
çekilir yüreğımden
inceden ince
yokluğunun sancısı

tek pişmanlığım
içimde kurtarılmaya değer tek sen
kurtar kendini benden
ol mutlu sevgili
güneşe gün çok

yürüyorum sonuma
son nefesimle aşka soluma
çoktan vazgeçmişken benden
yok artık yarına çıkan umut

ölmek güzel

uyanamıyorum işte
bir kaç nefeslik hayat kaldı
aşkını soluyacak
sonrası yok

üşüyorum
donuyor iliklerim sevgili
çatlayacak hasret göğsümden dışarıya
biliyorum çıkmayacak gıkın

bil ki sabaha güvence yok
mutluyum yine de
bu kalp
son nefesinde ateşler içinde seni soluyacak

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60009/yarin-yok.html>

Kıyamet gibi bir şeydik

tutunarak aramızdaki uçurumlara
sevdik birbirimizi
korkmadan
saldık sevdanın ateşten uçurtmalarını
semanın gözlerine

gezerken nemli hasretimiz bulutlarla
aşmak istedik aramızda dizili koca dağları

çektikçe sineye yüklü gamları
kavruldu aşkın çölünde yüreklerimiz

hıçkırdı gök
süzüldük
gürleyen nehirlere
emanet bırakarak gözyaşlarımızı

serilirken güneşin saçaklarına seraplarımız
nazlı nazlı
yerini alırdı ebemkuşağı
avuturdu gönlümüzü renklerin heybesinde

eğilip
birbirimizin kalp kulaklarına
söyledik ninniler
imkansız aşkımıza

kıyamet gibi bir şeydik birbirimizde
kavuşsak afet işte...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60339/kiyamet-gibi-bir-seydik.html>

çok zalim sevmişim

bekliyorum işte
çalmaya yüreğimdiki
bir avuç hüzne

çok zalim
sevmişim
iliklerime çekilen yabancıyı

tomarla ölüm yutuyorum
uyandığımda karanlığında
bir şeyin yok diyor
içime düşen el oğlu
aslan kesilen

iliklerimi çeken yabancı
çok mu var sabaha
şafak en güçlü karanlığıyla sarmış gözlerimi

dinle
kendiliğinden kaçan yabancı
garantisiz nefesler
kalbinde bin bir fitne
sebepler çokken gitmelere
yeterdi
dönmek için tek sevmek
boş ver
başlarım aşkına da
öylesine terk edilişimle
hücrelerim bana yabancı

Venüssün kollarında yanan hayallerim gibi
kalmışken aşk t/uzaklarda
banmış
şafak en güçlü kasvetiyle sevdaya gözlerimi
daha çok mu var sabaha kan(a)mayan...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60586/cok-zalim-sevmisim.html>

Aşkın adı yok/tu

tenimde dudak izlerin,
donuyorken
üşüyor sol yanım...
göm beni zifiri karanlığa,
ört üzerimi kara toprakla
ey sevgili
anlamsız sözlerde,
yalancı sevişmelerde
oyalama beni...

havada asılı kaldı sevişmeler
bıraktın beni gecenin ortasında
tutunamadın yaralı yüreğime
apansız bıçak sırtı umarsızlığında
ayrılık kapısı aralandı, zamansız
sardı sarmalandı ruhum sahipsizliğe
"bebeğimsin" diye haykırışlarında
sızladı kalbim buz kesti bedenim
yalın çıplak savruldu buzullara
dondum
kaldım hayatın ortasında...

tenimde dudak izlerin,
donuyorum
üşüyor sol yanım...
göm beni zifiri karanlığa,
ört üzerimi kara toprakla
ey sevgili
anlamsız sözlerde,
yalancı sevişmelerde
oyalama beni...

gebeydi dudaklarım feryatlara
yürekten gelen kelimeler isyanda
gözlerimden akan aşinalıklarla
ruh bulurdu hissedişlerim güneş sıcaklığında
hasretimin acısı doyumsuz sonsuz semada
iffetimle sığınabilmektir güvenli mabedine
tapınmaktı belki Hak`kın gölgesin de
sönmüş köz iken alevlenmek yeniden
tadı doyumsuzken
yoktu aşkın adı!
aşk
ın
adı
yoktu!

tenimde dudak izlerin,
donuyorum...
üşüyor sol yanım...
göm beni zifiri karanlığa,
ört üzerimi kara toprakla
ey sevgili
anlamsız sözlerde,
yalancı sevişmelerde
oyalama beni...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60704/askin-adi-yok-tu.html>

Lebonyalar Bile Kurutamaz Islaklığını

nazımda alınır boy ölçüm
düşerim boşluğuna
narindir yüreğim incinir
el sallamadan gidisine,
uzanan ellerim
dokunamaz yüreğine
uzağım yakınına

sararım kohlara ince yokluğunu
kül olmaz yanırlarım
köz sinemde
çözerim ateşin örgülerini
gül yağar yanık etime
söndüremez uzaklığın

gözlerim düşer gözlerine
sevecen öptüğün gülüşüm
dokunur mordan çileme,
masum dudaklarımda üşür
tiryakiliğimde kana vurmuşluğun
karışır geceme
kanım kurur inceden ince

yarın saklıyken bende
yay kaşlarım çizilir
siyahtan zıpkın gecene
vurur ok kirpiklerim
şafakta istila edilmiş geçmişine
ela gözlerim düşer yeşiline
nikotin eksikliğimde
vurursun onikiden
yârim karışır yarına
ve şimdi gecenin körü
çekemezsin
eflatuna sarılan nazımı

...
Bal özünde akan yârim
kekremsi olmadı hiç tadım
sarmadan yosun zamanı
öpmeyecek misin dudaklarımı

kördüğüm sevdaları
ilmek ilmek çözüp
yalın çıplak soyunmalı
kara varsaydığın gözlerimden
öpemiyorsan endamlı hasretimi
uğraşma, incitme hiç boşuna
dokunamazsın nardan yüreğime

ararken aşkın doruğunu
merdiven sayacaksan
günahsız sevdamı
iç içe geçmiş kirpiklerinden
düşürecekse beni
değmesin ellerin gülden tenime
demir atmaz kara sevdalar
bataklik yüreğinde(!)
ağlasın şimdi gözlerin
lebonyalar bile kurutamaz

Islaklığını...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60808/lebonyalar-bile-kurutamaz-islakligini.html>

Sayıklamalar (6)

Hüzün meleğim
Göklerden üzerime süzülen can yeleşim

Aşka sevap
Dünyanın kalbini deşen korsanlara inat
Ruhumu denizlerden aşırın beyaz atlı prensim

Evrenin senfonisi eşliğinde
Sevinci kulaklarında
Yüreğime varan can yarenliğim

Rüzgârın sesi gibi
Kopar evrenin derinlerinden
İç sesim

Kendimce
Düzme isyanları düzerim
Sessiz sessiz
Batar gam yükü taşan gemilerim

Kurtaracak tek şey kalmadıysa da yaşamdan geriye
Aldırma
Keşfettiğimiz gizli hazineler var
Ötelerin ötesinde
Korkma
Gözükmez onların kör gözüne

Açlığa açtı
Onlar
Bedenleriyle
Sınırdan yuvarlanmış gözleri

Metalleşmiş her şeyle birlikte
Kuytulara
Soğudu özentili çil çil hücreleri

Hiç ısınma derdi olmayan
Dikenli tel örgüler gibi
Sardılar biz uyurken (ç)evre(ni)mizi

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61326/sayiklamalar-6.html>

Sayıklamalar (7)

Sahipsiz cesetler
Katilin sırtından kanlı kefenle alana iner
Biner
Alkışla yağmurun sırtına kara melekler
Çocuklar yüklüyor hayatı telinden
Üşürken ufacık elleri
Düşüyor zembille kimliksiz kucaklarına zemheri

Hatırlıyorlar
Yangınlı günlerde köy evlerinin
İs kokan duvarlarını
Adaletin yaktığı yuvalarını

Yanıyor
Köşesinden tuttuğu eski bir resim
Aynı ezgiyi mırıldanıyor zıtlıklar
Kanarken etten yürekleri

Bir çağ ki
Bizi ilk çağdan da geriye atıyor
İnsandık güya
Horlayan maymunu

Her duygu hamlığa kamçılanıyor

Heşapsız çekilecekleri zindanları
Doğruyor
Geceleri özgürlüğe

Dökerken
Âdemden kalan kardeşkanını
Ki
Sonradan `piç` konacaktı adı

Zaman tekerrüre gebe
Şafakla sözleşme yapılmadığını zaten herkes biliyor..!

Sude Nur Haylazca

Sayıklamalar (8)

Sevgi evrenin şifresi
Önde yürüyen kimliğim değil
Onurlu duruşumdur

Kişiliğimle
Hiç bir ırka mensup değilim
Tüküren tükürsün
Hiç bir milletin kanına bulamam helal tutan ellerimi

Yemeden beynimi
Dökerim kaynayan denize
Eteklerime yapışan asalak bitlerimi

.../...
Bütün uçurtmalarımı yırttılar
Çıgıllıklarım ciğerlerimde parçaladı acıyı
Yüzerken yeşil gözlerimde bir ölü deniz
Mavisi çalınmış

Sen ölmedendi değil mi babacığım
Her dolduğunda gözlerim sana sığınaşım
Ürkek ve çaresiz
Kırılmış kanatlarıyla
Bir serçe gibi
Çıplak dağlarda dolanan savunmasız bir ceylan belki

Şimdi;
Sar beni sahipsizliğim
Bu gece keder yağıyor üzerime
Kanlı ve sıcak elleri karanlığın
Siyah saçlarımı okşuyor bir peri
Sar beni kimsesizliğim
Bu gece içimde bir dünya dağılıyor
Sar beni yetimliğim
Fay hattımda depremler uyanıyor
Yum gözlerini insanlığa uyanan haklı isyanım
yalnız uyuyacağım...!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61873/sayiklamalar-8.html>

S/ayıklamalar (9)

Ana kucağında ak süte karışan gözyaşı

Silerken minik ellerimiz kederin kanlı nemini
Oluruz av
Kurutur köklerimizi illegal rüzgârlar

Sıkılğan hayatlarının teranesinde
Süzülürken kıyamete göç telaşındaki sürü
Yolcular gözlerimiz an-sızın
Yapışır anılarımıza yokluğun kanat(an) izleri

Hafızamızda kazılmasına izin vermediğimiz
Gizli saklı ne varsa
Sergileriz cesurca
Düşeriz karanlıklara

Savurma bizi benliğimizden ey ömür
Dön geri
Çamuru kurumayan yaşamımıza kattığın renk bir avuç kalmıştır nasılsa
Kamçılanan sırtımız sancılıkça
Haykırışlarımız da suskunsa.../

Kof hükümdarların ayaklarının altında ezildikçe onurumuz
Karın tokluğuna!

Yönel iç sesine
Düşür
Kes at
Yapılan zulmü göbek bağından

Ne mutlu ki kadınız!

Korkma
Kesil aslan başlarına
El kaldırsın yüreğinin pençeleri
Kus içindeki isyanı örümcek ağlarına
Kükre
Ne mutlu ki kadınsın!
Korkma
Kirlenmez çevreyi legal gürültülerin

Derine işlerken hassasiyetin
Tutuşsa da şansın koca yangınlarla
Kalsan da küllerinle baş başa
Bulsan da papazı ara sıra

Yaptıkça
Hüznün dikenleri kalbine basınç
Öğreneceksin
Bu hayat senin
Adını tek sen koymalısın
Küf tutmuş beyinlere aldırma

Asıl azmin küreklerine
Kapılıp boş avuntulara kendini kandırma

Ki sen gülsün
Sakın ha
Düşüp boş saksılara yapraklarını soldurma..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62091/s-ayiklamalar-9.html>

S/ayıklamalar (10)

[italik]

Özgürlük ölümdür

İsyanlarım her güneşe çıktığında
Savrulur kayalıklardan mevtam
Kızılı tutan karanlıklara

Pimi çekilmiş bomba gibi kalbim
İçimdekiyle imha edilmeliydim

Çekirdekler büyüyor içimden geleceğe
Ben çürüyorum iyiden iyiye

Ta baştan kazdılar ateşten kuyumu
Jürisi törelerdi
Ser uçuran asları vardı
Kaçırılan hayatlarla

Peri masalarının yalan olduğunu
Daha çocukken acıyı aşı doğrayarak öğrendim

Her kadın kendi yağında kızarır
Bir eksik etek baştan nasıl yakılırsa
İşte öyle

Çoktu
Sadece sabır dileyen yanmayan yürekleriyle

Toprağımızda bel veren fidelerle
Usul usul gül açmalıydı bahçelerimizde
Ki
Çürüyorduk içten içe

Pimi çekilmiş bomba gibi kalplerimiz
İçimizdekiyle imha mı edilmeliydik

Biz Anadolu'nun sembolleşmiş kadınları
Başımıza bağlanan kara yazgının dilsiz neferleri
Tasalı
Ana
Coşkulu
Ak namuslu çileli avratları
Nadide yüklerimiz asılmış ince boynumuza
Çürüten bir toplumun legal köleleri mi olmalıydık...?

Uyan artık
Çalınmış her hayatın günahı yalnız senindir! ! !

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62322/s-ayiklamalar-10.html>

Ana diyarım

[italik] Ne Türk
İdim
Ne de Kürt
-----Sancırken
Dökülmüş kükürt gibi
-----Kalbimde ana diyarım..! [/italik]

Sude Nur Haylazca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62518/ana-diyarim.html>

S/ayıklamalar (11)

[italik]

Doğduğumda asırlık dertlere
Anlamış mıydım?
Ufalacağımı
Geçtikçe ömür kızartan yıllar

Masumdu her duygum
Kirlenen dünyaya inat

Dolsa da her yanım kartlaşan kötölüklerle
Geçerdim umut süzgecinden
Kaybolurdum karanlık denizlerin anaforlarında

Tutulmuştum bir kere ateşlere
Boğulurken iyi niyet nöbetlerinde

Bekliyordum
Düğümlerin çözüleceği kara düğünü

Yürüyordu emin adımlarla
Evren
Evre evre hazırlanıyordu
Kansız gerdek gecesine

Dikerken
Kızıl gelinliğini yer
Sabırsızdı gök
Koparıırken yüz görümlülüğü ayı karanlık göğsünden
Çöken yıldızların
Telâşesin de buz dağları eritiyordu gün/eşe

Ki onlar biliyorlardı varacakları akıbeti

Müthiş bir orgazmla arzuların yok olacağını

Meleklerin şahitliğinde
İğnesiz
İpliksiz
Terzilerin
Kaç yırtılmış yüz dikeceklerini
Ve makassız kaç yüzüzlük yırtacaklarını..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62627/s-ayiklamalar-11.html>

Son noktam

Her noktada
Büyüyen tek sen varsın
Çöken geceyle yığılan üzerime

Her eksiklik yokluğunla çoğalır
Abanır üzerime

Her ezgi seni anlatır
Olur ateş
Dolanır dilime

Her şiir sen sanki
Vurur imge imge
Saplanır okları yüreğime

Hiç kimse sen kadar insan olamadı
Kaldın tek /sırrım/ dünya üzerinde

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62828/son-noktam.html>

S/ayıklamalar (12)

Gidenlerle papazdık
Barışmadı gelenlerle yıldızlarımız
Kangren derecesindeydi eskiye sadakatimiz

Kimlere göre hayatımıza berdel biçerdik
Ödeyerek diyetimizi
Sokulurduk
Yalnızlığın karanlığına
Soğuk mu soğuk

Günahın koynuna sarılı
Her arzuyu sustururduk

Öyle ki
Derinleştğinde
Yüzümüzde keşkeler
Basarak mayınlı gecelere
Bu usu uçurmalıydık

Her şey gibi güneş de gidecekti
Bilemedik
Bağlanacağını basiretimizin

Çalınca kapıyı aşk
Masumdu
Dur diyemedik...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63073/s-ayiklamalar-12.html>

Beklenen

[italik] dönemedim
varamadığımız yerlerden
hala orada
safâğa hastayım

geçtim gündüzü
ve geceyi
başladı
geri sayım
hala burada
gelmediğin o yerde
kuşatmasındayım koyu karanlığın

meğer;
beklemek delilikmiş
olursa bir bekleyen
gelmiyormuş beklenen... [/italik]

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63295/beklenen.html>

Hey aşk

Boğar bizi
Kenetlenen yalnızlığımızla
Bu ıssız derya

Düştüğümüz atlasta
Soyunurken sevda
Tekerrür yangınlarına

Hey
Yüreğime
İnen
Aşk

Çakıldığıın
Sahilde
Martılar
Denizin yüzünü soyar...

Tutunduğun yüreğimde
Her kum tanesi
Teslim boranlarına

Yükselirken
İçimdeki ateş
Göğün kordan avuçlarına..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64432/hey-ask.html>

Zalim sevmişim

bekliyorum işte
çalmaya yüreğimdakini
bir avuç hüzne

çok zalim
sevmişim
iliklerime çekilen yabancıyı

tomarla ölüm yutuyorum
uyandığımda karanlığında
“yok bir şeyin” diyor
el oğlu
düşükçe içime aslan kesilen

iliklerimi çeken yabancı
çok mu var sabaha
şafak en güçlü karanlığıyla sarmış gözlerimi

dinle
kendiliğinden kaçan yad
garantisiz nefesler
kalbinde bin bir fitne
sebepler çokken gitmelere
yeterdi
dönmek için tek sevmek

boş ver
başlarım aşkına da
öylesine terk edilişimle
hücrelerim bana yabancı

Venüssün kollarında yanan hayallerim gibi
kalmışken aşk t/uzaklarda
banmış
şafak en güçlü kasvetiyle sevdaya gözlerimi

çok mu var sabaha
ki daha kan(a)maya...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64538/zalim-sevmisim.html>

Sayıklamalar (13)

Vurunca kalbime kangren yalnızlık
İçime akan yaşların nemidir
Çürüten kemiklerimi
Ki eriten içten içe umutlarımı

İçimdeki mezardan ha bire hortlayan
Susmasını bilmeyen o deli isyan

Istıraba doğan hayatların
Direncini kıran boynu yıkık sevdalar

Umudadır gözlerini yasladığın o bulut
Göçen her kuşun kanatlarını iskalayan

Uçarken sessiz derinlikte
Okunur bakışlarında ıslak bir mektup

Bir ceylan işte
Yanıklığı göz izlerinde dökülen kan
Karnı deşilmiş hayatın avuçlarında
Saklı yarası inme kalbinde

Aslında
Adaktı her şiir
Bulduğunda bir kalem bir de kâğıt
İçini kusacak

Bulandıkça bulanık hisler kendi rengine
Sayıklayacak bir deli mürekkebiyle
Duraksız kelimelerle
Ve noktasını yutmuş cümleler kurarak
Ki kimsenin anlamadığı

Öyle ki
Derin bıçak darbesinin kemiğe dayandığını değil
Çatlattığını acının omurgasını

Her ertelenen yarınla
Kefeni biçilmiş mevtadır
Hülyan
Defnedilir düşler sokağına

Ki en iyi sen bilirsin
İlmek ilmek attığın her murat
Örülürken sevgiye
Konan
Ölü bir kelebektir titrek avuçlarına..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64771/sayiklamalar-13.html>

O Őir ki

[italik] O Őir ki
Her bedbahtlığımda
Sığındığım engin liman
Ve beni doğayla bütün kılan

Vurup
Dalga dalga
Göğsümde biriken
Köpük köpük hırınlığıma
Dağlayan yaramı
Tuzlu sularda

Yanaklarımdan dökülen kıyameti
eken
Issız kıyılarına

Ve bir martı çığlığıyla
İnimde barınan sessizliği
Etkisiz kılan [/italik]

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64890/o-siir-ki.html>

Şeytana uymayan aşklar diledim

[italik]

Can yarem
Baş altında ezilen yastığımı
Rüyaya yat

Ayakucuna yapışan gölgenim
Sarılırken ay yüzüm hüznün gölüne
Sal gönlünü hülyalara

Dalarken maviliklere uykun
Et teslim ruhunu sevda dehlizine

Titrerken ten tene
Hasrete değen duygularımız
Ve uyanmadan göğsümüzde yanan arsız kor şehvete
Sar bütünümlü
İblisi uyandırmayan bir aşkla

Gel
Usulca gir gecenin koynuna
Üfle karanlığın ensesinden ney kalbini

Yalın sev

Duru ak
Su gibi
Bir ömür taşarak kollarımdan

Çağlayan ol
Gürleyen
Asrın susuzluğuna

Es geç
Kavuran rüzgârlarla
Mecnunun saltanatından

Dehşetle sev
Öyle ki
Leyla'ya peçe açtıran
Sen
Sıyrılırken
Çok başka âlemlere
Pak
Kal ak kalbimde
Ben
Sevdamızın karasıyla çöle maya çalarım...!

...
Ve sen uyurken kirpiklerimde
Bir yıldız kaydı geceden
Ey yarem
Şeytana uymayan aşklar diledim...

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65191/seytana-uymayan-asklar-diledim.html>

Küfe

Hepimiz küfeliktik aslında

Kimimiz bir mey dudağından kanına dokunan
Kimimiz de yüreğinde kin
Bencilliğe açılan gözleriyle
Öfkesi dışarı fıskıran

Çatlamış ar damarıyla gürleyen sembolün
Bahanesiydi
Çer çöp
Çıkması için k/an aranan

Cehaletti
Ha bire
Savaşa doğurgan

Tıslar sürüngenler evre evre
Ay yutkunur
Gece kör
Düşer küfeye

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65599/kufe.html>

Her mevsim yalnızlık kokar

[italik]
Her giden sevda
Kalıbını basar kalbin aynasına

Kaybeden üşür
Maziyi baltaladıkça

Esiğinde anı kırıntıları süpürür kirpikleri
Her bakışında ayrılık toplar

Toslanmış duvarlardan
Buluta yaslanmış binlerce güz
Yüz döker kışa
Kaçarak
Zemherinin gölgesinden sıyrılmış baharlardan

Tüm sığınmış aşkların adına
Kanatarak güneşi
Her mevsim yalnızlık kokar

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65882/her-mevsim-yalnizlik-kokar.html>

•••

Tanıdıkça
Seni
Vazgeçtim
Kendimden

Sude Nur Haylazca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66506/.html>

Œiirle gün

[italik] Doğuyor kaç Œiir
İçinde gün

Ölüyor kaı da
Dudaklarımın kuruluğunda

Ve kavruluyor
Yürek
Mürekkep yangınında

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66609/siirle-gun.html>

Tuttu sancısı

Yine doğurğanım

Tuttu sancısı
Şiirin

Yağın
Kuraklıklar üzerinde
Gözlerim

Yoklukta
Yağmur gibiyim işte

İstedikçe
Yeşermek
Sıla hasretimle
Islak yüreğinde

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66768/tuttu-sancisi.html>

Yanığım

Koca bir yangında aldığım
Büyüyen yaramsın

Her sancılıkça aşk
Acısına düşerim sevdanın

Yanığım

Hüznün orkestrasında
Çalan yüreğimin dilleri

Ve gözlerimde
Rüzgâra kanayan düşler
Dişlerinde bulutların

Hayal ötesisin
Zangırdadıkça gerçeğim
Yıldırım cüssesiyle

Oyalayan bir masalsın belki

Işyınca gök
Bir meleğin kanadında
Başlayan göçlerin

Biz
Gidişlerle
Korunaklar kurarız

Tekerrüre düşmemeli
Yokluğun kamçısıyla ayağa kapanmalarımız

Koca servetlerin bahşedemediği
En harika şey

S
E
V
G
i

İstemeyiz bir yudumluk bile olsa
Açlık
Ve
Karanlık

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66870/yanigim.html>

Deyyus gidişin

Bir belirsizlik yumağı sarmış benliğimi
Dönsem hangi yana
Düşerim kader çarkına

Uzansa bir el
Şeffaf
Ve yumuşak

Fark etmez
Beyaz
Ya da
Siyah

Şefkatli
Ve
Korkularıma sığınak

Aldırmadan kırışan hayata
Bağışlayarak efsunlu düşler

Tutsam ellerini
Sıcaklığı yüreğime yuvarlayarak

Gerekçesi olmasa çer çöp
Her deyyus gidişin
İçimdeki yarayla hortlayarak

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67206/deyyus-gidisin.html>

Uyu kal

[italik]
Uyu kal
sana uzanan kirpiklerimde

Ol ağırlığı
saçılan uykumun
gurbetin köründe [/italik]

Sude Nur Haylazca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67442/uyu-kal.html>

Yük

[italik] İçimde bir yük gemisi
dolanır umman

Ha battı
ha batacak
karışmam..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67587/yuk.html>

Sayıklamalar 14

[italik]

ne zaman ayrıldı karanlığa yollarımız

göbek bağından
kesildiğimizden beri
ölümü kör gözüne soktu zaman

düşerken güneşin günlüğünden
çocukluğumuz
taze beyinlere enjekte ettiğimiz
egosu yüksek dürtülerimizle
hayat çalan
aleni cinayetlerimiz

adını koyamadığımız kavgaların ortasında
çığdır
sessizliğimiz
ki bu en bariz çığlığımız

bir
bir
ölürken beyin hücrelerimiz
yıldızların ısırdığı gecenin kanatlarında
depreşir kana doymayan toprak kasırgamız

kayarken avuçlarımızdan dünün mavisini
üşüdük şimdiden şafağa

çoklu yokluktuk biz...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68144/sayiklamalar-14.html>

Ki aşk dişi

[italik]

zorlu bir yokuşta güneşi sırtlamaktır aşk

erdiğinde zirveye
yuvarlanmamak gerisin geriye
kendi küllerinle
ihanetin sıfır seviyesine

göğün kanatlarında sıkışmaktır aşk
bırakıldığında boşluğa
yoktur
açacak mendilin sevgiliye
paraşüt olur mu diye

karanlık tünellere çekilmektir yalnızlık
patlamaya hazır volkan
kaynadıkça magma yürek
ki şıktır
soğudukça
oturur hüznün çardağına

yaslanır siyah tüle süzülen gözler
kenetlenir anılar dehlizine
ruh eksik
yuvalar gecede

ki aşk dişi
doğurgan şiire
avuçlarına sıkıştırılmış şansın
beslenir ayın göğsünden her gece

ruhunu yaktığın yıldızlar
olur imge
kayar yanan yüreğinle dizelere

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68694/ki-ask-disi.html>

Yüregimdeki güz

[italik]

insan kök saldığı mevsimin ruhunu mu taşır

güz topraklarına karışan yaprak gibi
düşmüştü göbek bağım hazana
ki daha dün konmuşken yaşama

belenmiş hüznüme
melankoliye yeşeren kasım patılar

kırıp içime işleyen ilk aşkı
bırakmışken ağlamaklı dünün kollarında

üzgünüm ilk baharı andıran adam
ciğerlerimde kopmaya hazır fırtınan
yüregimdeki güze doğranacak eflatun sevdan

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69032/yuregimdeki-guz.html>

Eflatun yaram

[italik]
hep siyah yaralarım oldu
bağladıkça kabuk
soyduğu ten içinde
kanattığı ruhu ayaklandıran

artık
eflatun yaram var
kapladıkça gönül gözü hüsrana
sadece rengine ağlayan

ki ıssız bir çölde
yakarken Leyla hasreti
değer Mecnunun dudaklarına
çağlayan denginde sevdam

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69530/eflatun-yaram.html>

ta ki

ta ki
yüregimden taşıyor gri sevdan
işte o an
kucaklıyor beni engin deryan

yarınları değil
öteleri kaplıyor bu heyecan

Sude Nur Haylazca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69686/ta-ki.html>

Avuntusuz iç sesler

[italik]

uzun bir azaptan çekiliyorum
kan izleri hala tırnaklarımda

kalbimi törpüleyen yıllar boğmakta
aşındı nefesim naz tımarlamakla

hiç bir ferdin boy ölçüsüne denk gelmedi çilem
ki hala kanamakta

yaşamaksa gün aşırarak geçmişin grisinden solgun geleceğe
yorgunum hayat
senle hesaplaşmaya mecalim yok

suskunluğum çok derin
bakma yüreğimin isyan söyleşilerine

işkencelerin merkezinden geliyorum ey çocuk
bak
coşmuş gözlerimde iki ayrı ırmak
algıla acıyı
incir çekirdeğinde gezinen kaprislerinle oyalama

geçti
etimi acıtan mor yaralarım
ruhum hala esir kasırgalara

açıyor her gece kabuslar cehenneme
uykuya aç gözlerimi

gebe bugün de iç sesime
cevabı şaşırılmış sorgular çekti beni içine

zamanı zamanla öldürmek gerekse de
kör hançerin günlüğünden düştüm bir kere

ardımda bıraktığım hayat kan seli
kurumaz
öldürmez de

içim çöl
görünmez serap dışıma

kalıbına tükürdüğüm katiller geçti ömrümden
kendime ihanet eden ben miydim yoksa
insan sanıp kahpeleri

sahibim kimdi benim
nasıl verdi usuma basiretsiz emirleri

hep seçme seçilme hakkın vardı
lakin bunu hiç kullandırmadılar

geçirirken güneşi süzgecinden
satanlar dünümüzü
bıraktılar yarınlarımızı ipotek altında

inme gözlerime kirpiklerin ıslanmaz çocuk
kuruttular nemini hayatın

sana da bu susuz vaha kaldı
ek
biç
istesen de
bir avuç maviyle avutamazsın kendini artık...!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70060/avuntusuz-ic-sesler.html>

.../...

öker
karanlık imparatorluklar
kuşatmasıyla güneşin

Sude Nur Haylazca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70246/.html>

Bilmeden

[italik]

bilmeden

sırtımı döndüm güneşe

kucaklayarak bahtımın bohçasını

kaldım karanlığın kollarında

ne kadar gül ektiysen ay ışığına

yeşerdi hüzne..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70606/bilmeden.html>

O büyük vuslat

hani, o zaman zaman gözlerinde gezinen bulutlar
ki her yağışı yüreğimedir
bin yılın hasretiyle
ve yıldırım çarpmasıdır gözlerin gözlerimde

yanmadım sayma
uzanamadığımda ellerine
sarılma geceyi kanatan düşlerine

azaptadır kör döngünün çarkında dolanan ruhum
yüklenikçe kısır hayatın çekim kuvvetiyle kamburlaşan bedenime
çekilirim yalnızlığın ahtapot kollarına

kapıldıkça büyük denizlerde anaför serüvene
boğulur düş serisi
dibe vurur sakındığımız imgeyle

sessizliğim
açmasın yeni bir çığır ufkunda
yorgunluğuma say dil kesikliğimi geceye

his etmelisin
ezikliğini dudaklarımın titreyişlerinden
ki onlar yüreğimin sürüklediği ateştir hücrelerime
okuyabilmelisin satır satır yangına suskunluğumu

tutuştukça adanmış hayatın içinde ikimiz
dokunup tenin diline
çözmeliydin çoktan
haykırmanın zorluğunu
yakamazdık adağa mum
dışarı atamazdık umuda saydıklarımızı

balıkçının oltasına tutunan balık gibi
nasipsizliğimizle yüz yüze
topladığımız
beti benzi atmış hayal kırıklıkları

hep ıslak kirpiklerim
konarken gurbetin kaldırımlarına adım adım sılaya sayıkladıklarım

yalnızlığın avuçlarında yumruk yumruk göğsüme gömülen o mahşeri kor
bırak
iliklensin yakan yakamla
sarsın kefenin düğümsüz elleri
biliyorsun ki bizi ancak o büyük vuslat (p)aklar

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71842/o-buyuk-vuslat.html>

Kuşattı ruh hanemizi aşk

iç gölgede serinleyen prens
karanlığımı örterken güneşiniz
kalelerime saldırdı şövalyeleriniz

koparıp venüsü göğsümden
sürükledi tahtınıza süvarileriniz

suskuyla
saklıydı onca yıl, dilsizdi definelerim
ani bir seferle
çalıdı çanı kalbiniz

çiğnerken İrem bağlarında üzümü
düştü ordular

kuşattı ruh hanemizi aşk
ışsız mahzenlerde
-----tutulduk

konduk kelebek gibi
gönül gözüne
biz bize
ne gizemli imparatorluklar kurduk

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72697/kusatti-ruh-hanemizi-ask.html>

Sayıklamalar-16-ihanet iki kor damla

canım diyordunuz
can çıkıyordu
üçüncü tekil perişanlığında

uzaktan delindi gözbebeklerim
ihanet oklarınızla

lal
bir kuş uçtu yüreğimden
aşırıldığı canımla

mecali yok gönlün kelama
pelteleşmiş kanımda yorgunluk sızı-yordu

gözler hüzün çölü
yandıkça kavuran iç hasretim

bir bahar yangını yediveren taşıyordu
aşıyordu iç eriten tonlarca hüzün

an perişan

her yüz bir aynaydı

bıraktığınız mateme
ağarmış saçların yalnızlığı
her ölüden geriye

usul usul
bir gölge sırnaşır yokluğunuza
davetsiz
oynaşır iç duvarlarımda

sarkarken sarmaşıklar hayallerinizden
titrer camda mor menekşeler
biner mazinizin ağırlığı omuzlarıma

uzanınca kirpiklerim azlığınıza
yüzümde alevlenen haset mi
o en uzağı
ellerinde taşıyan ikinci tekile
ki odur körükleyen ateşi

bildiniz ki;
her suskunluğum
yüreğimden kopan ahtır
kavurdukça özümü mahşeri tufan

aynalar ancak kendi sırlarınıza yeterdi
gözlerimin düşmediği resimleriniz de

siğindim en sessizliğime

kaybolmuştu bir can benimde

ne zordu eklenmek sevdaya
yeniden
yeniden
yeniden...

iharet içime attığım iki kor damla
oyalıyordunuz beni kendi ukurunuzda..!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73067/sayiklamalar-16-iharet-iki-kor-damla.html>

Manşet

[italik]

salyalı sokaklarda cinayet

aşk vuruldu..!

gayrimeşru dünyada
kudurmuş meçhulün izlerine rastlandı

şok
şok
şok
aşk kırıldı..!

durulan sanık
sabıka kayıtlarında adı geçen ihanet

iddia;
bu vurgunun meşru olduğunu yüzüzler yüzüzce yüz binlerce kez sayıkladı

cinayet aletinde el izlerine rastlanmadı
olay faili meçhul olarak kayıtlarda yerini aldı

şok
şok
şok
aşk dizildi..!

mağdurların kalp mealinde;
-ey ihanet sen nelere kadirsin
-şahsına ne kılıflar dikildi, diye uyandığı
yine de kendilerini avutamadığı gözlerden kaçmadı...!

Sude Nur Haylazca [/italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73171/manset.html>

Bendim

[italik]

ben idim
bu aşkın iç mimarı

bırak
tek başıma kavrulayım
enkazında..!

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77142/bendim.html>

Sivrildiler

yumrukları kopardı yürekleri
döndürüp karanlığın soytarı yüzüne gözlerini
bilediler şafakla sıyrılmış şereflerini

yüzdüler
en olmadık zamanların kan gölünde
pis kokan nefislerine

yumuldular aç kurt gibi kurbanlarına
yüzdüler derilerini

dokununca ak imgeye çirkef leşleri
devrildiler kıyamet gibi
abandılar çiğ ruhlarıyla cennetin tapusuna

uzandı kesilmek için sivri dilleri

s
i
v
r
i
l
d
i
l
e
r

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81111/sivrildiler.html>

Düş yakamdan aşk

[italik]

illa şirin görüneceksin
aşk

hile yok!
öpme dudaklarımdan

çelme takıp kirpiklerime
süzülme iç kalelerime

uzak tut sinsi gülüşlerini
kazazedelerinden

değişmedi dik açın
aynı gönüye kalbimde

düş yakamdan aşk

acımam
çizerim karizmanı en derininden!

Sude Nur Haylazca[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87024/dus-yakamdan-ask.html>

SIRAT

yırtmışken şafağımızı bunca kâhin
tükenmez renktik
gizlenmiş kainata
şiiir gibi
doğarken sancılı her birimiz
onca suçta

nedenli
nedensiz
içimizi dolduran şeytana sitem mi
güneşle kesilen her kurban

doğan kıyametle
kopacaksa
eğilen boynu kölenin
kirlidir cellattın ellerini tutuşturan ferman

ki neşter ağzıyla çizilmiştir her hayat
kanatlandıkça özgürlüğe
kudurur
kasıklarına abanmış yedi başlı ejderha

derlerse de
inanma
sancılı doğmadı bir çok mutluluk

sunuldu altın tepside
saadet
onun bunun çocuğu

çatladı ayazla fay hattımız
ne adam gibi ideolojilerdi
tutunduğumuz
ne de ideoloji gibi adamlar

kaldığında ruh üryan
sallandı gönül
geçebilecek miydik sıratın

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91027/sirat.html>

Sevdiğim adam

ruhumu çalıyorum geceye durmadan
anlamıyor beni sevdiğim adam

ah anam
vah babam

bugün tanımadığım o gözler
sezdiğinde iç sarsıntılarımı
döküldü çağlayanlar dünün çatlaklarından

korkmayın
bir an

pür telaş
bent kurup kirpiklerimden
frenledim gözyaşlarımı doktordan

zırhım
gülüşüm oldu yine
en etkili korunağım

ne kadar çıplaktım

karanlığa sığınmış silüet
çağırıyor billur sesiyle beni kendime

daha dün görmüşken rahmetli babamı rüyamda
ellere düğün
sinmişken karanfillerin kokusu
yar gibi toprağıma
can dediğim yaman adam
sabahi kim saklar bana

hırçınlığın nedensiz
o kadar uzaksın ki dünyamdan
bin sevsem seni
bin ah işitsem
ölsem azığından

zulmünü tepecek kul olamazdım ıraktan

saklandığım şu gurbet
kaderimin kara kaplı defteri
günahsız mezarım belki

bir gün kazıyorum
bir gün gömüyorum günahla

kemiklerimi kemiren azap
gül yüzüme yansımaz
ki demiştin sana
deliyim deli

o duman ki beni hep içine çekecek
senden de belli

bak yine kapımı tokmaklıyor ayaza kudurmuş yalnızlık
yok ömrü bu çilenin
bitmez bu örgü

temizmiş aynanın mayası

ne verdiysem kendine sakladı

ruhumu adadım sana

ay kundaklandı

bir daha da ne sabah oldu

ne de geceden sonra şafak ayaklandı!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91689/sevdigim-adam.html>

İç çerçeve

[italik]

şubatın yüzü gibi soğuk hayat

ki aralık pencereden sızan kedi misali
patiler ıslak

kaybolur iç çerçeveden
can babam

çığlık

bir çift mavi göz

kar kaplı göğsünde
gözü
iç içe keder

dokunmayın tahtına

bırakın
sürsün sefasını kızıl okyanus
camlarken karanızı

ağlatmayın artık çocukları
onlar
çatlatmadılar akvaryumunuzu...

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92769/ic-cerceve.html>

İç

[italik]

zulm
kendini bilmez in kalbinde fitne

kalp aynası yüz

sırça

tek O mu görür
sır küpü

İç
im
izi

Sude Nur Haylazca [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94858/ic.html>

Ölüme gönüllü

al hızını
düştüğünde uçurum ağzı dudaklarıma busen

imgelemeye çalıştığım dokunuşun
su damlası silüet

inerken çağlayan görkemiyle göğsüne saçlarım
şırıltısız
süzülmenin şevki sis kaplı zirvelerden
şirsiz
şirle
dokun serinliğine

renk atarken yüzün
iç denizin kaynar sularında
ütülediğim
dikişsiz gömlek
aşk
evir çevir
giy

yakacak sırtını bu haz
yüreğimle üzerinden geçtiğim

çırpırırken özgürlük ruhumun gri kanatlarında
esaret ne gökte
ne de yerde
iç
içte
iç
içe
...

gecenin körü
bir elde ciğer kararması
bir elde yürek yontması

azığımız sevgi

işte böyle sevgili

yapıştırdım karanlığa ay yüzümü
zaman örgülü kirpiklerimle
uzun uzun tüneller eşelemekteyim
ölüme gönüllü

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97181/olume-gonullu.html>

Boşluk

heeyyy!
içimdeki katmerli boşluk
kaç koca yalanla doldurdun kendini

değince gerçeğin elleri
var mıydı
büzülmek kendinden içeri!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97907/bosluk.html>

Zaaf

ben yüreğimin maskarasıym
makarasıym paha biçilmez hayatın

kâh karışıp kalabalığa
insan
kâh kapılıp iç güdülerime
hayvan

gömülüp
kör karanlığa
o korkunç sessizliğe
parçalıyorum iç sesimle ince ruhumu
en kaba yontularla

bağlayıp
yaralarımı görünmez zincirlerle
yakıcı parmaklıklara
kırbaçlıyorum sezgilerimi

insanlıktan alamadığım hıncımla
sövüyorum kendime

hiç korkmadan
kusuyorum evcil yanımla aydınlıklara
kınamadan

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98101/zaaf.html>

Fasıl

düşlerin beşğinde
batar etime
batar da
yaylanır gerçek

yolunur sırmalı çehreden hüzn
dökülür
tek
tek

ne kadar yağabilir yağmur
ki aralıksız

özlemez mi gök laciverdini

ah!
kim değdiyse hicranıma
döndü mahşere

ey yüzü yüzüme teğet
dök yıldızlarını artık
bahtımın gazabından bir fasıl da sen geç!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98897/fasil.html>

Düşlerim

ben çocukken de
ne fırtınalar
boğardım
sessizliğimde

hala
gömüdür göğsümde
o afetler

ah bir azat edebilsem de
çıkça güneşe
yosunlaşmış düşlerim

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100195/duslerim.html>

Heyhat

süpürürken güneşi
uyanık karanlıklar
abanır üzerimize
evrenin dev kirpikleri

heyhat!

daha fazla ne uyandırabilir ki
hipnotize ruhumuzu
ölümden başka!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101174/heyhat.html>

Boş ver şahları

yüzüm sırmalı ayna
en derin izbe
gözlerimi hiç sayma

inebilirsen in içeriye

bir dut ağacı
oyma
ezgisi kırık
tel tel çoğalan bağlama

keskin anılar
çocukluğumdan
sen
ben

o
biz
siz
onlar
susalım mı
bu savaş çok uzadı

öpmek istiyorum dudaklarından dünyayı

gerçek
yastık
sayalım mı kumandasız koyunları

eski dünyaya
yeni adet
yandaşsız örgüt
piyonları biz
kursakta

boş ver şahları

tarih dipsiz kör kuyu
biz düşmesek olur mu!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101378/bos-ver-sahlari.html>

Çoğalmak

içim çöl
gözlerim deniz hali
kalabalıklaşan yalnızlık gibi
tutunur tayfaların cesetleri kirpiklerime
rotamdır simsiyah kefenleri

evcilik oynardık bir zamanlar
çoğalmak için
azaldık büyüdükçe

kılı kırk yardık kırkında
pul pul döküldük

nefes almak çok zor artık
başka bir sebeple büyütülse de camlar

o kadar çok batık gemi vaki
ki ruhuma
hiç bir halatla çekemezsiniz ışığa

yalandı sevmek
bölerken ayrılık gününe denk gelen sevinci
köprüyü yıkan diğerleri değildi
eriyen renk elindekiydi

gizlediğin her duygun
idama götürdü seni
hala suskunsun

içindeki egoları acıyla bitiren
azgın talanların kurbanı
saydam çocuk
hala senden parçalar gezinir içimde
kiyamadım emanetine
bilen umuda diye

oyalanma artık yitirdiklerinle
ip atla
acı
kaşıkla annenın kasığından sevgiyi
olmasın hiç bir mülkiyetçiliğin
şiiirden başka
ölme ne olur çocuk

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101707/cogalmak.html>

İnilti

ağustos güncesinde koynunda kar ağırlayan sevdalı dağ
özgürlük eğerli göğsüne kan yağar

dilimizi sızlatan ağıtlar
eteklerinden ağır aksak silüetlere akar
ağlar yavan anılar

bel bağlama nergise
duyularda kuraklık var

doyurma obur bir savaşla
acıkmış yanlarını
ayaklanır onur
çatlar damarın şahı

kanatların kaygan kısaç
özlem duyduğun her şeyi iskalar

düştüm tarihin gizlerine
götürmedi tek anonim gerçeğe
gösterimdeydi ölümün çirkin yüzü
değdiremedim yüzümü hiç bir secdeye

tam da vazgeçmişken pembe düşlerimden
al beni kekik doğuran bağrına
göm beni o soğuk ırmağın kollarına

Munzur`un gölgesinde
barışa şiirler yazdığımda ufacıktım
hala gözaltında masumiyetim...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102212/inilti.html>

Düş otağı

basma düşlerimin otağı
rengârenk

salındıkça
cıvıl cıvıl uçurtmalar
kalbimden diyarına
tırmalıyor hülyamı
gün gibi gerçek

düşüyorum Yusuf gibi
hakikat kuyusuna
gel de çek!

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103043/dus-otagi.html>

Bölünmek sessizliğe

çöktüğünde sessizlik
asılırim usulca yelkenlerine

düşler mıknatıs
çeker yıldızları zirveden
anılar kurşun eritir
dökülür gök gözlerimden

zehre çekilmiş izmarit gibi bastırılmış yalnızlık
hacmine zıt
soyut ile somutuz

dönerken sinemde buhran çarkı
düşse hangi mutluluk
alıyor payını

nefesini çektiğim ülke Irak
kendine düşman kimleri ağırlıyor

sahipsizliğim sahipli
yalnızlık kalabalık

içimde kaç bağ bozumu serüven geçti
ne hükümdarlıklar kurdu onur
yenilip koşan hırsına
mülkiyetçi aşk tadında yudumlanmıyor

emek naftalin kokulu sandık
hayat gibi
geldiğinde zamanı bohçalanıyor

değerken nazarı eriten kütle azize
ezgi kulaklarımda babamın şefkati
yakıyor
engin gözleri ağıt

ayırt edebildiğinde yüreğim
ıslak günde güneşi
düşecek günceme
ayınler eşliğinde son başlangıç

çarpanlar böldü beni
hoşgörü toplayamaz eksikliğini

.../...

bölündü sessizlik
gidin gayri

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103148/bolunmek-sessizlige.html>

Pirim

ben tahtta olsaydım
halk kral olurdu

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104164/pirim.html>

Engerek

şahlanırken engerek keşkeler
boşalır zembereği hayatın
geçer giyotinden ruh

taşırken bezgin kirpikler
uykunun mevtasını
sürgün deniz köpüğü ıssız sahile

sayrılık zamanı
düşündükçe memleketi küle hasret yangınım
noksan varlığım

ilişirken fırsatçı ayrılık en çok gurbete
sanki;
masal kahramanıyım
kaybolur gamzelerime sırnaşan sevinç izi
kol gezer sürpriz devriyeler odamın duvarlarında
boğar merhametini içine gömüldüğüm karanlıklar

inancı yıkan tûfan kimyası bozulmuş nefesim
kandan haz almayan damak
eksilen dimağ
silik vecihler

yaşamak direnmekse
geceler koğuş
ışkenceyle doğan sabahlara

asırlardır akrepler kral
akıtıp akıtıp zamana zehrini halkı uyutan

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105688/engerek.html>

Teksiri ütopyam

bir sefer daha sev İstanbul'u düşürdüğün gözlerimden
okşayamazsın mavi saçlarını bu mevsim
gezinirken mih gibi çakılı kubbelerden

dünümü iskalayan aşk
öyle saf medet umuyorsun ki yarınından
görmezden gelerek lime lime dökülen parçalarımı

ışığa düşer gibi düşüyorsun
keder aynası yüzüme
işte o an
dökülüyor kor merhametin gözlerimden

bir nisana daha yüz sürüyorum
feyiz almak için tazeliğinden

yayılırken eflatun mumların ışıltısı geceye
yangınım
dünden kapalı yollarım
yarına çıkmaz bu külden belalı

yokluğun An-kara ayazıydı
kavurduğu her yanımda hicrana biten bayır dikenleri

kavriyordu karanlığın kanatları ruhumu
açmıyordu ekilen gün buz yanığı göğsümde
hasedim vardı kaptırdığım güneşe

hülyalarımı
gizleyen dünyayı göğüs kafesine

şimdi senle dirilen umut
çıkart dibine denizin

ah gecikmişlik
yosma sokakların koluna giren sarmaşıklar gibi
kısmeti eziyet özgürlük
nasıl oturur cennetine inanmayan

sunağa sunulan yaban
avuçlarımı nasırlaştırır duvarlar
uykumda gıcırdayan hıncı kendine dişlerim

ne kadar sıktıysam da ısıramadım katil gölgelerini

ah bebeğim
gözlerimin gördüğünü içseydi yüreğim
sürgün vermezdim hicrete
laçkalaşmış usların
kargıyı göğüme saplayışlarının arifesiydi
böyle kanırarak başladı söylencem
senden yoksun güncelerde

bakma demir gibi duruşuma
her aciz bırakıldığımda
ağlardım sığınıp sığınıp sessizliğe
eriyip eriyip dökülen
teksir yaralarım çelikten zırhtı
işlerken hüznü sesime

telaşında iken heyelanlarımın
yakalandım kara sevdanın tutkulu bakışlarına

baharla döşenen kahverengi tomurcuğum
sivrilmiş aç yeşilin damlaya
kozaya düşmüş kelebek misali
yenilmeden ütopyana
dirilişine eş olmalı toprağı yakan cemre
yeniden yenilen yenilen yenilen...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107013/teksiri-utopyam.html>

Gülnura

dökülür sevdama ak elimden gül gonca
denk düşer rengi can çekişen yarama

sarsarken yel incecik gövdesini
n`etmeli gelincik yüreği
kavrulur yağmurlarına cılız kökleri

sunulur arza niyazla demlenir sevgi
cennet kokar kainatın Gül Efendisi

kesilirken her yanımda pus bahar vakti
sus payı
tazelenen aşkın mor menekşeleri

im haz
pusu alem
ışkencelerde iman
yermeli nefsi tövbelerle yenmeli

n`eylemeli kor prangaları
gelirken ötelere özgürlüğün Gülnefesi
ölmeli öz Gülnuruna ölmeli...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108364/gulnura.html>

Kalp hışirtısı

teslim ettikçe yapraklarını kavak yeline
yayılr ninni misali anne kalbi hışirtısı

ikamet eder
dallarında her bahar can çıkarma telaşı

yok iken garanti bir nefes sonrasına
kırar kaç yumurta nefesine

becermek için kaçan hayatı
döllenir kine menekşe
çiftleşir hüznüyle
akar bin ah ile geceye

çakarken çıplak karanlığa paslı yalnızlığını
çektiği adımlarında
düşer kanını emen sülük gibi
siyaha doymuşluklar

çıkarken günahlar gocunan aydınlıklara
bırakır tüm kırgınlıklar bir intihar mektubu
vurarak ayaza sinüs sancılarını

eritir demiri asi kor hazzın mührüyle
vesikadır ezel ebede

istedikçe kurtulmak
...mor noktaların yapışkan kovuğundan
azar y-aralar
kanar ha bire bilge kendi kirine

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109252/kalp-hisirtisi.html>

Zar

ne zaman ezsen dūşümü
çıkār cehenneme yollarım

hangi gece girsen rüyama
cennet diye kucaklar sabahları kollarım

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109701/zar.html>

1Mayıs_Kesişmeyen notalar valsı

o kadar uzun ki yolculuklar
her fırsatta raylara kapılan idealler

son faşizm darbesi gibi son ayak sesleri

meydana yürüyen çığlık
kesişmeyen notalar

beton fikirlere
balyoz sloganlarla darbe vurmaların illegal yoğrulmaları

son değil
yapışkan kimliklerini bırakışları demir yığını vicdanlara
rayların kestiği gecenin laciverdine akan kırmızıyla
vals

yüklenirken trene gri tonda yakalanan hayat
rüyaların düşürüldüğü her garda
jilete asılışları kurban an(ı)ların

toprakla boğuşan sarı kefenli tarih
üşürken matemine
gölgelerini sahipsiz bırakmış makinist mumyalar

karanlıkla öpüşen düşlerin buluştuğu sır
kopan anarşiyle Filistin askısına alınan ha(l)k

sunulan çifte standarda
susmak mıydı legal olan

anlamadınız mı daha
ölüm bilenir yeni çığlıklara

emperyalizm kuklacıkları
kutsandı işte bir mayıs daha uygun adım eşliğinizde

Sude Nur Haylazca

2008-05-02

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110286/1mayis-kesismeyen-notalar-valsı.html>

Kalp anarşisi

zengin değilim
herkes gibi

fakirim çok
tek kişiyle dolup taşıyor kalbim

geçit vermiyor kapakları
bir kişiden sonra
ne gelene
ne de gidene

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112200/kalp-anarsisi.html>

nefs-î ibare

düş mürekkekimden muhafız
iki dudak ucuyla
vururum seni

göğüs arası
nabız yoklamaları
irkilten yalanmaların

usandım
kasıntı gecenin burun kıvrımlarıyla
azan muhakemelerden

sönecekse mahşeri nöbetler
içimde parçaladığımın
acıyı algılamasına ağlıyorum

çek artık
dimağımı kemiren testere dişli gölgeleri
uykumun üzerinden
rahmimde kıvranan cenini acıma doğruyorum

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112880/nefs-ibare.html>

Kızıl kaftanlı öfke

şakağıma dayalı ihanetler
tetiklerken intihar kokusunu yastığıma
toplanıp toplanıp
boşalır çöpe ince ayar emekler

düşerken kirpiklerimden çirkin gölgeler
dolar
küflenmiş sadakat gönül gözüne
çürür kör inanç
top oynar in cin kulvarlarında

vururken dimağımyı algılayamadığım çığırkanlıklar
kabarır ha bire
gövdeme hapsettiğim kızıl kaftanlı öfke

güm
güm
güm
dövüyorken etten duvarları
çıktısına varma çabası içinde sonlanmayan çocukluk
düşe kalka
kalka düşe
gelmez içimden ilk defa ayaklanmak
kesilir uçurtmamım gök rengi ipleri

kim bilir kaçınıcı şiddetiyle gelecek depremler
çekerken köklerini gövdemden
asırlık çınarlar

emerken zehrime şiirler
ben istemem artık
imge olmak

her yer karadeniz
büyüdükçe dalgalar
yetişemem içimde yırtınan anafollara

körüklerken sol yanımyı şeytan
ser veririm
gömüldüğüm sığlara

gömleğini geceye bırakmış yılan gibi
kıvrınarak sürtünür göğsüme
suçluluk
konar noktama...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114317/kizil-kaftanli-ofke.html>

Darağacı

aklı başınalıklar
iterken şizofren gecenin yalnızlığına
çekildin tek kişilik karanlığına

acımadan
asıldın yağlı urgan yelkenlerine

şimdi;
içimizde sallanır darağacın
asılsak içindeki aralığa
boğar mı mor izli keşkelerimizi

beklerken alev alev hasretin defni
vursak canı çıkmış tabuda
kasırğa gövdemizi
döner mi göçebe ruh geri

açarken toprağımızı bahar
gömmek çok zor seni

Dersim`in göğsüne yasladık matemini
ah nasıl da döndürmek isterdik zamanı geri...

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117342/daragaci.html>

Ölüm

helal sana ölüm
ne babayığitler devirdin

gözyaşlarımız denizdir artık
övün

övün

övün

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117789/olum.html>

Mevt-i firak

aslında
hep suskudadır aralıklar
tıka basa

sığdırır kara gözlerine ziyade birikmişliği
yakındaki uzaklıklar

içimde parçaladığım acı
kalıbına sığıp sığmama arası
taşar bırakıldığı boşluğa

haşince asılan narinlikler
teslim eder toprağa eksik kalmışlığını
yarım kalır ağlaman

mırıldanırken ardından sevdiği şarkıları
yapışır ıpsıslaklığı dudaktan dudağa

vurur kaçınıcı kez busesiyle
vurur
vurur
bulaşıcı yağmurları taşıyan matem kasırgası

söyle kaçınıcı
boca oluşu yaslı bulutların
feleğin çemberinden kaçınıcı kamçı

olmasaydı
beynimizi kemiren virüs gibi keşkeler
ölmezdik bir mayıs akşamı dönerken yaza
sol yanımız sırdaş ayaza

arşın kaydırağından düşen yıldızlar gibi
kayıp
bedeni delen ruh

mevt-i ayrılık

eğilirken secdeye ser
incinir yüreğimde gölgeler
ağlamam yarım

gidişler taze
ağlamam yarım

2008-05-29/canpazarı

Suda Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118834/mevt-i-firak.html>

Çıplak ıglık

yangındır tomurcuk hasreti yeşili bitiren ağacın gövdesinde
gömüdüür çıplaklık köz köz

ilişme
çok oldu uğurlayalı gülüşleri yaralı gözbebeklerimden

aralamasın yüreğini
sırmalı çerçevesinden fırlayan oklar

küseli aşka
devirdi asırlık çınarları beyhude fırtınalar

düştüğünde kirpiklerin noktaya
içimdeki tellal kurban
köleler azad

yanaklarımda süzülen kan sülük
sen
görmedin ki
korkunç depremlerin
ruhumu yarıklarla göçerttiğini

çökertti ateş sırça saraylarımı boranlarla
mahzundu bakışlarım kanarken tahtım

ancak bu kadar yüklerdi deniz kıyılarına dev dalgalarını

çatır çatır kırılan kemiklerim
itilirken hep aynı karanlığın bol köpüğüne

takip ederdi belalı gölgeler
gecelerimi-gündüzlerimi

cadı kazanında kaynamaya doğmuş yaralı ceylandım
ne çok sevmiştim gözleriyle bal satan çocuğu
suskunluğum öldürdü onu
yıktı dilimin direnci umudu

kurtulacağımı ummadığım savaşıardan çıktım
yanıltmasın güzelliğim
beter zulümlerden geçtim
harabeyim
yokluğum
çölüm

hazinem; dünya külçesi keder

isterdim deli divane aşık olmayı
lakin göçebeyim
hangi otağa konsa bedenim
kızıl bulutların sırtında kalır özlemlerim

tam da şafak en güçlü siyahını sırtlamışken
ışıldı gelecek geçmişi delerek
ince ince sızdı zindanlarıma
savruldu karanlığın kollarından ayazın hoyratlığına

güneşe çıkan tünelleri kendimde kazmalıydım
kemirilmiş tırnaklarıım
kan dolasıya
tek tek temizlemeliydim hücrelerimi

yeşerene dek küstürdüğüm güller gamzelerimde
oymalıydım ıstırabı ruhumun oyuklarından

kusmak isterken hayatın çirkin yüzüne itelediklerini
sustum
sustum
sustum

işte;
sözbebeğinde merhamet, alma boynu bükük gölgeleri içine
af et
af et
af et
hançerler sapladılar sevdanı yakaladıkları böğrüne
çıkmadı gıkım
heba ettim nadide hülyalarımı çapulculara

cihanı gömdüm cihana

medet
sığındım en sığına kimsesizliklerin
ardımda bıraktığım dağ yığını küller
yangına düşmüş kıvılcım kadar kayıp yıllarım

ya sabır;
çizmeyi taşıran ertelemeler
olmasa
dermanı zorlayan felek
adımları olurdu sükut yarınların

artık biliyorsun
patlarken kor dağlar çözülen şifreydi
olamayız senle af/et!

2008-06-06

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120615/ciplak-ciglik.html>

Vuslat-ı serap

terk etti ebabiller koylarımızı
dökülürken gür hasretimiz kanatlarından
çarptı içine iç çığığımızı görkemli yıldırımlar

yoklarken arşın yüzünü zelzeleler
indi gece
binlerce kardelenin beyazına
selamladı mor dağlar müebbet sevdamızı

işte o an;
aldı evreni koynuna en koyu susku

şimdi;
kim tutar gözlerimizi sevgili
sıladan gurbete
hangi el siler nemimizi

hangi zemheri yoklar ateşimizi

hangi ölümlü
bu kadar şık ve sık giyer ölümü

bizi bizden başka kim sever
en uzak yakınlıktan
en yakın uzaklıktan
kim tutar vuslatı serap kalplerimizi

2008-06-09

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121272/vuslat-i-serap.html>

Burgu

umarsız duruşların burgusuna düşer yürek

kısılr sevdayı gömdüğün gözler
kinlenerek

dürter yay kaşlar ok kirpikleri

bir aşk düşer
çatık köprüden sonsuza
bilenerek

geçit vermez pişmanlıklara hummalı bakışlar
sahnedan çekilerek

geç artık
çok geç...

ihanetin çekim kuvvetine yenildi niceleri
bilerek
bilmeyerek

Sude Nur Haylazca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122099/burgu.html>